

ROZDÍLOVÁ TABULKA NÁVRHU PRÁVNÍHO PŘEDPISU S PŘEDPISY EU

k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

Změna zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů

Navrhovaný právní předpis		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
§ 2 odst. 1 písm. b)	b) žadatelem o udělení mezinárodní ochrany cizinec, který podal v České republice žádost o udělení mezinárodní ochrany, o níž dosud nebylo pravomocně rozhodnuto. Postavení žadatele o udělení mezinárodní ochrany má dále cizinec po dobu běhu lhůty pro podání žaloby podle § 32 a po dobu soudního řízení o žalobě proti rozhodnutí ministerstva podle soudního řádu správního, má-li tato žaloba odkladný účinek nebo do vydání usnesení krajského soudu o nepřiznání odkladného účinku, pokud o něj cizinec požádal. Postavení žadatele o udělení mezinárodní ochrany má dále cizinec, který požádal o udělení mezinárodní ochrany v jiném státě, který je vázán přímo použitelným předpisem Evropské unie ²⁰⁾ , a Česká republika jej převzala na své území za účelem posouzení jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany a dosud nebylo v České republice vydáno rozhodnutí, jemuž předcházelo posouzení potřeby mezinárodní ochrany a které již nepodléhá oprávněnému prostředku,	32011L0095	Čl. 2 písm. d)	d) "uprchlíkem" státní příslušník třetí země, který se v důsledku oprávněných obav před pronásledováním z důvodů rasových, náboženských nebo národnostních nebo z důvodů příslušnosti k určitým společenským vrstvám nebo i zastávání určitých politických názorů nachází mimo zemi své státní příslušnosti a je neschopen přijmout, nebo vzhledem ke shora uvedeným obavám odmítá ochranu dotyčné země, nebo osoba bez státní příslušnosti, která se ze stejných shora uvedených důvodů nachází mimo zemi svého dosavadního pobytu, která vzhledem ke shora uvedeným obavám se tam nechce nebo nemůže vrátit a na kterou se nevztahuje článek 12;
		32013L0032	Čl. 2 písm. i)	i) "žadatelem" státní příslušník třetí země nebo osoba bez státní příslušnosti, kteří podali žádost o mezinárodní ochranu, o níž dosud nebylo pravomocně rozhodnuto;
			Čl. 2 písm. p)	p) "setrváním v členském státě" setrvání na území členského státu, včetně na jeho hranicích nebo v tranzitním prostoru, ve kterém byla žádost o

		32013L0033	Čl. 3 odst. 1	<p>mezinárodní ochranu podána nebo se posuzuje;</p> <p>1. Tato směrnice se vztahuje na všechny státní příslušníky třetích zemí a osoby bez státní příslušnosti, kteří na území, včetně na jeho hranicích, v teritoriálních vodách nebo tranzitním prostoru členského státu učiní žádost o mezinárodní ochranu, po dobu, po kterou jsou oprávněni zůstat na území členského státu jakožto žadatelé, a na jejich rodinné příslušníky, na něž se taková žádost o mezinárodní ochranu vztahuje podle vnitrostátních právních předpisů.</p> <p>4. Členské státy mohou rozhodnout o použití této směrnice i v souvislosti s postupy rozhodování o žádostech o jiné formy ochrany, než jaké vyplývají ze směrnice 2011/95/EU.</p> <p>6. Členské státy zajistí, aby výhody materiálních podmínek přijetí nebyly odejmuty ani omezeny před přijetím rozhodnutí podle odstavce 5.</p>
		32013L0033	Čl. 3 odst. 4	
		32013L0033	Čl. 20 odst. 6	
§ 2 odst. 1 písm. g)	<p>g) další opakovanou žádostí o udělení mezinárodní ochrany třetí žádost o udělení mezinárodní ochrany podaná toutéž osobou a všechny žádosti následující po ní za podmínky, že v řízení ve věci mezinárodní ochrany o druhé žádosti bylo</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. rozhodnuto o neudělení mezinárodní ochrany, 2. rozhodnuto o zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné, 3. vydáno rozhodnutí podle § 15, 15a, 17 nebo 17a, nebo 4. řízení zastaveno podle § 25 písm. i) z důvodu uvedeného v § 10a odst. 1 písm. a) nebo e), 	32013L0032	Čl. 2 q)	<p>q) "následnou žádostí" další žádost o mezinárodní ochranu, která byla učiněna po přijetí pravomocného rozhodnutí o předchozí žádosti, včetně případů, kdy žadatel vzal svou žádost výslovně zpět, a případů, kdy rozhodující orgán po konkludentním zpětvzetí odmítl žádost podle čl. 28 odst. 1.</p> <p>1. Členské státy mohou učinit výjimku z práva setrvat na jejich území, pokud osoba:</p> <p>a) podala první následnou žádost, která není předmětem dalšího posouzení podle čl. 40 odst. 5, pouze proto, aby pozdržela nebo zmařila výkon rozhodnutí, které by vedlo k jejímu okamžitému</p>

				vyhoštění z daného členského státu, nebo b) učinila další žádost o mezinárodní ochranu ve stejném členském státě po pravomocném rozhodnutí, jež považuje první následnou žádost za nepřipustnou podle čl. 40 odst. 5, nebo po pravomocném rozhodnutí, kterým se zamítá tato žádost jako nedůvodnou. Členské státy mohou tuto výjimku učinit pouze za předpokladu, že se rozhodující orgán domnívá, že rozhodnutí o navrácení nepovede k přímému nebo nepřímému navrácení v rozporu se závazky daného členského státu vyplývajícími z mezinárodního práva nebo práva Unie.
			Čl. 41 odst. 1 písm. b)	
§ 2 odst. 2	<p>(2) Azylantem se rozumí cizinec,</p> <p>a) kterému bylo doručeno rozhodnutí o udělení azylu, a to po dobu platnosti rozhodnutí o udělení azylu, nebo</p> <p>b) u kterého bylo zahájeno řízení o odnětí azylu, a to</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. do doby nabytí právní moci rozhodnutí o odnětí azylu, 2. po dobu běhu lhůty pro podání žaloby podle § 32 proti rozhodnutí o odnětí azylu, 3. po dobu běhu lhůty pro podání případné kasační stížnosti v této věci, nebo 4. po dobu soudního řízení o žalobě a o kasační stížnosti v této věci. 	32013L0032	Čl. 2 písm. g)	g) "uprchlíkem" státní příslušník třetí země nebo osoba bez státní příslušnosti, která splňuje požadavky čl. 2 písm. d) směrnice 2011/95/EU;
			Čl. 2 písm. i)	i) "mezinárodní ochranou" postavení uprchlíka nebo status doplňkové ochrany ve smyslu písmen j) a k);
		32011L0095	Čl. 2 písm. j)	j) "postavením uprchlíka" uznání státního příslušníka třetí země nebo osoby bez státní příslušnosti členským státem za uprchlíka;
			Čl. 2 písm. a)	a) "mezinárodní ochranou" postavení uprchlíka nebo status doplňkové ochrany ve smyslu písmen e) a g);
			Čl. 2 písm. b)	b) "osobou požívající mezinárodní ochrany" osoba, které bylo přiznáno postavení uprchlíka nebo status doplňkové ochrany ve smyslu písmen e) a g);
			Čl. 2 písm. d)	d) "uprchlíkem" státní

				<p>příslušník třetí země, který se v důsledku oprávněných obav před pronásledováním z důvodů rasových, náboženských nebo národnostních nebo z důvodů příslušnosti k určitým společenským vrstvám nebo i zastávání určitých politických názorů nachází mimo zemi své státní příslušnosti a je neschopen přijmout, nebo vzhledem ke shora uvedeným obavám odmítá ochranu dotyčné země, nebo osoba bez státní příslušnosti, která se ze stejných shora uvedených důvodů nachází mimo zemi svého dosavadního pobytu, která vzhledem ke shora uvedeným obavám se tam nechce nebo nemůže vrátit a na kterou se nevztahuje článek 12;</p>
		32003L0086	Čl. 2 písm. e)	e) "postavením uprchlíka" uznání státního příslušníka třetí země nebo osoby bez státní příslušnosti členským státem za uprchlíka;
		32003L0109	Čl. 2 písm. b)	b) „uprchlíkem“ státní příslušník třetí země nebo osoba bez státní příslušnosti, jemuž bylo přiznáno právní postavení uprchlíka ve smyslu Ženevské úmluvy o právním postavení uprchlíků ze dne 28. července 1951 ve znění protokolu podepsaného v New Yorku dne 31. ledna 1967;
			Čl. 2 písm. f)	f) "uprchlíkem" státní příslušník třetí země požívající právní postavení uprchlíka ve smyslu Ženevské úmluvy o právním postavení uprchlíků ze dne 28. července 1951, ve znění protokolu podepsaného v New Yorku dne 31. ledna 1967;
§ 2 odst. 3	(3) Osobou požívající	32011L0095	Čl. 2 písm. a)	Pro účely této směrnice se

	<p>doplňkové ochrany se rozumí cizinec,</p> <p>a) kterému bylo doručeno rozhodnutí o udělení doplňkové ochrany, a to po dobu platnosti rozhodnutí o udělení nebo prodloužení doplňkové ochrany,</p> <p>b) který podal v době platnosti rozhodnutí o udělení nebo prodloužení doplňkové ochrany žádost o prodloužení doplňkové ochrany,</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. do doby nabytí právní moci rozhodnutí o této žádosti, 2. po dobu běhu lhůty pro podání žaloby podle § 32 proti rozhodnutí v této věci, 3. po dobu běhu lhůty pro podání případné kasační stížnosti v této věci, nebo 4. po dobu soudního řízení o žalobě a kasační stížnosti v této věci, nebo <p>c) v jehož případě bylo zahájeno řízení o odnětí doplňkové ochrany, a to</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. do doby nabytí právní moci rozhodnutí ministerstva o odnětí doplňkové ochrany, 2. po dobu běhu lhůty pro podání žaloby podle § 32 proti rozhodnutí o odnětí doplňkové ochrany, 3. po dobu běhu lhůty pro podání případné kasační stížnosti v této věci, nebo 4. po dobu soudního řízení o žalobě a kasační stížnosti v této věci. 	<p>32013L0032</p>	<p>Čl. 2 písm. b)</p> <p>Čl. 2 písm. f)</p> <p>Čl. 2 písm. g)</p> <p>Čl. 2 písm. h)</p> <p>Čl. 2 písm. i)</p> <p>Čl. 2 písm. k)</p>	<p>rozumí</p> <p>a) "mezinárodní ochranou" postavení uprchlíka nebo status doplňkové ochrany ve smyslu písmen e) a g);</p> <p>b) "osobou požívající mezinárodní ochrany" osoba, které bylo přiznáno postavení uprchlíka nebo status doplňkové ochrany ve smyslu písmen e) a g);</p> <p>f) "osobou, která má nárok na doplňkovou ochranu" státní příslušník třetí země nebo osoba bez státní příslušnosti, která nespňuje podmínky pro uznání za uprchlíka, ale u které existují závažné důvody se domnívat, že pokud by se vrátila do země svého původu, nebo v případě osoby bez státní příslušnosti do země svého dosavadního pobytu, byla by vystavena reálné hrozbě, že utrpí vážnou újmu uvedenou v článku 15, a na kterou se nevztahuje čl. 17 odst. 1 a 2, přičemž tato osoba nemůže nebo vzhledem ke shora uvedené hrozbě nechce přijmout ochranu dotyčné země;</p> <p>g) "statusem doplňkové ochrany" uznání státního příslušníka třetí země nebo osoby bez státní příslušnosti členským státem za osobu, která má nárok na doplňkovou ochranu;</p> <p>h) "osobou, která má nárok na doplňkovou ochranu" státní příslušník třetí země nebo osoba bez státní příslušnosti, která splňuje požadavky čl. 2 písm. f) směrnice 2011/95/EU;</p> <p>i) "mezinárodní ochranou" postavení uprchlíka nebo status doplňkové ochrany ve smyslu písmen j) a k);</p> <p>k) "statusem doplňkové ochrany" uznání státního</p>
--	---	-------------------	---	--

				příslušníka třetí země nebo osoby bez státní příslušnosti členským státem za osobu, která má nárok na doplňkovou ochranu;
§ 3a	<p>(1) Cizinec je oprávněn podat žádost o udělení mezinárodní ochrany</p> <p>a) policii</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. na hraničním přechodu, nejde-li o cizince předávaného podle mezinárodní smlouvy nebo předpisu Evropské unie^{2a)}, 2. v přijímacím středisku, 3. na odboru cizinecké policie krajského ředitelství policie (dále jen "útvar policie") za podmínky, že se dostavil dobrovolně, nebo 4. v zařízení pro zajištění cizinců³⁾ v případě cizince tam zajištěného nebo ubytovaného, s výjimkou cizince zajištěného nebo ubytovaného za účelem jeho předání nebo průvozu podle mezinárodní smlouvy sjednané s jinými členskými státy Evropské unie přede dnem 13. ledna 2009 nebo přímo použitelného předpisu Evropské unie²⁰⁾ anebo <p>b) ministerstvu, je-li hospitalizován u poskytovatele lůžkové péče, vykonává-li zabezpečovací detenci, ochranné léčení, vazbu nebo trest odnětí svobody, nebo je-li umístěn ve školském zařízení pro výkon ústavní výchovy nebo ochranné výchovy anebo v zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc.</p> <p>(2) Ministerstvo v případě hodném zvláštního zřetele, zejména je-li cizinec upoután na lůžko v domácím ošetřování, umožní cizinci podat žádost o udělení mezinárodní ochrany ministerstvu.</p> <p>(2 3) Policie a osoba zabývající se poskytováním právní pomoci uprchlíkům poskytuje osobě, která hodlá podat žádost o udělení mezinárodní ochrany, informace vztahující se k mezinárodní ochraně již na hraničním přechodu nebo v</p>	32013L0032	<p>1. Učiní-li určitá osoba žádost o mezinárodní ochranu u orgánu, který je podle vnitrostátního práva příslušný k registraci této žádosti, provede se tato registrace do třech pracovních dnů od učinění žádosti.</p> <p>Pokud je žádost o mezinárodní ochranu učiněna u jiných orgánů, u nichž je pravděpodobné, že budou takové žádosti dostávat, ale nejsou podle vnitrostátního práva příslušné k jejich registraci, členské státy zajistí, aby byla registrace provedena do šesti pracovních dnů od učinění žádosti.</p> <p>Členské státy zajistí, aby těmto jiným orgánům, u nichž je pravděpodobné, že budou žádosti o mezinárodní ochranu dostávat, jako jsou policejní orgány, pohraniční stráž, imigrační orgány a pracovníci detenčních zařízení, byly poskytnuty příslušné informace a aby jejich pracovníkům byla poskytnuta úroveň školení nezbytná pro plnění jejich úkolů a povinností a pokyny pro poskytování informací žadatelům ohledně místa a způsobu podávání žádostí o mezinárodní ochranu.</p> <p>1. Existují-li údaje o tom, že státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti nacházející se v detenčních zařízeních nebo na hraničních přechodech na vnějších hranicích, včetně tranzitního prostoru, chtějí učinit žádost o mezinárodní ochranu, členské státy jim poskytnou informace k tomu nezbytné. V těchto detenčních zařízeních a na</p>	

	<p>tranzitním prostoru mezinárodního letiště.</p>		<p>Čl. 8 odst. 2</p>	<p>hraničních přechodech zajistí členské státy tlumočení nezbytné pro usnadnění přístupu k azylovému řízení.</p> <p>2. Členské státy zajistí, aby organizace a osoby poskytující poradenské služby žadatelům měly účinný přístup k žadatelům na hraničních přechodech na vnějších hranicích, včetně tranzitního prostoru. Členské státy mohou stanovit pravidla pro přítomnost takových organizací a osob na těchto hraničních přechodech a zejména stanovit, že přístup je podmíněn dohodou s příslušnými orgány členských států. Tento přístup může být omezen pouze v případě, že je podle vnitrostátního práva jeho omezení objektivně nezbytné z důvodu bezpečnosti, veřejného pořádku nebo administrativního řízení daného hraničního přechodu, pokud tím tento přístup není omezen příliš nebo znemožněn.</p>
			<p>Čl. 10 odst. 1</p>	<p>1. Členské státy zajistí, aby žádosti o mezinárodní ochranu nebyly zamítnuty nebo vyloučeny z posuzování pouze proto, že nebyly podány co nejdříve.</p>
<p>§ 3c</p>	<p>Žadatel o udělení mezinárodní ochrany je povinen se ve lhůtě 24 hodin od okamžiku, kdy podal žádost o udělení mezinárodní ochrany policii podle § 3a odst. 1 písm. a) bodu 3, byl propuštěn z hospitalizace, výkonu zabezpečovací detence, ochranného léčení, vazby nebo trestu odnětí svobody, bylo rozhodnuto o jeho propuštění jako zadržené osoby nebo poté, co opustil školské zařízení pro výkon ústavní výchovy nebo ochranné výchovy nebo školské zařízení pro preventivně výchovnou péči nebo zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc, dostavit do příjmacího střediska azylového zařízení určeného ministerstvem.</p>	<p>32013L0032</p>	<p>Čl. 6 odst. 2</p> <p>Čl. 6 odst. 3</p>	<p>2. Členské státy zajistí, aby osoba, která učinila žádost o mezinárodní ochranu, měla příležitost podat žádost co možná nejdříve. Pokud žadatel této příležitosti nevyužije, může členský stát odpovídajícím způsobem použít článek 28 této směrnice.</p> <p>3. Aniž je dotčen odstavec 2, mohou členské státy požadovat, aby se žádosti o mezinárodní ochranu podávaly osobně nebo na určitém místě.</p>

	Nastala-li překážka na vůli žadatele o udělení mezinárodní ochrany nezávislá, která brání jeho dostavení se do přijímacího střediska azylového zařízení , lhůta podle věty první neběží a žadatel o udělení mezinárodní ochrany je povinen překážku bez zbytečného odkladu oznámit policii nebo ministerstvu a dostavit se do přijímacího střediska azylového zařízení ve lhůtě 24 hodin po odpadnutí překážky. Ustanovení § 4 odst. 1 se použije obdobně.			
§ 3d odst. 2, 3	<p>(2) Setrvání žadatele o udělení mezinárodní ochrany na území nelze ukončit na základě vydaného správního nebo soudního rozhodnutí; to neplatí v případě žadatele,</p> <p>a) který</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. podal opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, která je nepřijatelná podle § 25 písm. i) ve spojení s § 10a odst. 1 písm. e), a 2. má být vydán do státu, jehož je státním občanem nebo v němž měla osoba bez státního občanství poslední trvalé bydliště, nebo <p>b) který podal další opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany.</p> <p>(3) Žadatele o udělení mezinárodní ochrany lze</p> <p>a) předat</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. jinému členskému státu Evropské unie na základě evropského zatýkacího rozkazu, 2. mezinárodnímu trestnímu soudu nebo mezinárodnímu trestnímu tribunálu, nebo 3. mezinárodnímu soudnímu orgánu, který splňuje alespoň 1 z podmínek uvedených v zákoně o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, nebo <p>b) vydat jinému než členskému státu Evropské unie, který je odlišný od státu,</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. jehož je žadatel o udělení 	32013L0032	Čl. 9 odst. 1, 2, 3	<p>1. Žadatelé mohou v členském státě setrvat výlučně za účelem řízení do doby, než rozhodující orgán vydá rozhodnutí v řízení v prvním stupni podle kapitoly III. Toto právo setrvat nezakládá nárok na povolení k pobytu.</p> <p>2. Členské státy mohou učinit výjimku pouze tehdy, pokud osoba učiní následnou žádost podle čl. 41 nebo pokud osobu předají, případně vydají, na základě závazků podle evropského zatýkacího rozkazu ⁽¹¹⁾ či z jiných důvodů jinému členskému státu nebo třetí zemi či mezinárodnímu trestnímu soudu či tribunálu.</p> <p>3. Členský stát může vydat žadatele třetí zemi podle odstavce 2, pouze pokud příslušné orgány prověřily, že rozhodnutím o vydání nedojde k přímému nebo nepřímému navrácení v rozporu se závazky členského státu, které má podle mezinárodního práva nebo práva Unie.</p>
		32013L0032	Čl. 2 písm. p)	p) "setrváním v členském státě" setrvání na území členského státu, včetně na jeho hranicích nebo v tranzitním prostoru, ve kterém byla žádost o mezinárodní ochranu podána nebo se posuzuje;
		32013L0033	Čl. 7 odst. 1	1. Žadatelé se mohou volně pohybovat na území

	<p>mezinárodní ochrany státním občanem, nebo</p> <p>2. v němž měla osoba bez státního občanství poslední trvalé bydliště.</p>			<p>hostitelského členského státu nebo na území, které jim tento členský stát vymezí. Vymezené území nesmí narušovat nedotknutelnost soukromí a musí poskytovat dostatečný prostor pro zajištění přístupu ke všem výhodám vyplývajícím z této směrnice.</p>
§ 8	<p>Ministerstvo</p> <p>a) rozhoduje ve věci mezinárodní ochrany,</p> <p>b) určuje stát vázaný přímo použitelným předpisem Evropské unie příslušný k posuzování žádosti o udělení mezinárodní ochrany²⁴⁾ podané na území,</p> <p>c) rozhoduje v řízení o předání do příslušného státu,</p> <p>d) rozhoduje o žádostech podaných podle Úmluvy o právním postavení osob bez státní příslušnosti²⁴⁾,</p> <p>e) d) rozhoduje v dalších věcech podle tohoto zákona.</p>	32013L0032	<p>Čl. 2 písm. f)</p> <p>Čl. 4 odst. 1</p> <p>Čl. 4 odst. 2 písm. a) a b)</p> <p>Čl. 15 odst. 3 písm. d)</p>	<p>f) "rozhodujícím orgánem" kvazisoudní nebo správní orgán členského státu příslušný k posuzování žádostí o mezinárodní ochranu a příslušný k přijímání rozhodnutí v prvním stupni v těchto případech;</p> <p>1. Členské státy určí pro všechna řízení rozhodující orgán příslušný k přiměřenému posuzování žádostí podle této směrnice. Členské státy zajistí, aby měl tento orgán pro plnění svých úkolů podle této směrnice k dispozici přiměřené prostředky, jakož i pracovníky s odpovídající kvalifikací.</p> <p>2. Členské státy mohou stanovit, že pro následující činnosti je příslušný jiný orgán, než který je uveden v odstavci 1:</p> <p>a) zpracování žádostí podle nařízení (EU) č. 604/2013 a</p> <p>b) udělení nebo zamítnutí povolení ke vstupu v rámci řízení podle článku 43 za podmínek v něm stanovených a na základě odůvodněného stanoviska rozhodujícího orgánu.</p> <p>d) zajistí, aby osoba, jež vede pohovor o věcné stránce žádosti o mezinárodní ochranu, nebyla oblečena do vojenské ani policejní uniformy;</p>
§ 9	<p>Na řízení uvedená v § 8 písm. a),-e)</p>	32013L0032	Čl. 7 odst. 1	<p>1. Členské státy zajistí, aby</p>

²⁴⁾ Sdělení č. 108/2004 Sb. m. s., o sjednání Úmluvy o právním postavení osob bez státní příslušnosti.

a d) a c) se použije správní řád, s výjimkou ustanovení o doručování adresátům zdržujícím se v cizině,^{5b)} o úřední desce,^{5c)} o ustanovení opatrovníka osobám neznámého pobytu a osobám, které se zdržují v cizině, pokud se jim nedaří doručovat,^{5d)} a o ustanovení zástupce pro doručování,^{5e)} a dále ustanovení o umožnění nahlížení do spisu jiným osobám než účastníkům a jejich zástupcům,^{5f)} o ústním jednání,^{5g)} **o přerušení řízení³⁶⁾**, o vydání stejnopisu výroku rozhodnutí na požádání účastníka,^{5h)} o lhůtách pro vydání rozhodnutí⁵ⁱ⁾, ustanovení o odvolacím řízení a řízení o rozkladu^{5j)}, ustanovení o přezkumném řízení²⁵⁾, o obnově řízení a novém rozhodnutí²⁶⁾.

Čl. 7 odst. 2

každá zletilá osoba způsobilá k právním úkonům měla právo učinit svým jménem žádost o mezinárodní ochranu.

2. Členské státy mohou stanovit, že žadatel může učinit žádost jménem osob, které jsou na něm závislé. V těchto případech členské státy zajistí, aby závislé zletilé osoby souhlasily s podáním žádosti jejich jménem, a pokud souhlas neudělí, aby mohly učinit žádost svým jménem.

Souhlas se vyžaduje v době podání žádosti nebo nejpozději při osobním pohovoru se závislou zletilou osobou. Před vyžádáním souhlasu je každá závislá zletilá osoba soukromě informována o příslušných procesních důsledcích skutečnosti, že žádost bude podána jejím jménem, a o jejím právu podat samostatnou žádost o mezinárodní ochranu.

Čl. 7 odst. 3

3. Členské státy zajistí, aby nezletilá osoba měla právo učinit žádost o mezinárodní ochranu buď vlastním jménem, pokud je způsobilá k právním úkonům v rámci řízení v souladu s vnitrostátním právem dotčeného členského státu, nebo prostřednictvím svých rodičů či jiných zletilých rodinných příslušníků či zletilé osoby, která za ni nese zodpovědnost ze zákona nebo podle vnitrostátních zvyklostí dotčeného členského státu, nebo prostřednictvím zástupce.

Čl. 7 odst. 4

4. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány uvedené v článku 10 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v

³⁶⁾ § 64 a 65 správního řádu.

		členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí [10] měly právo podat žádost o mezinárodní ochranu jménem nezletilé osoby bez doprovodu, pokud se tyto orgány na základě individuálního posouzení její osobní situace domnívají, že nezletilá osoba potřebuje ochranu podle směrnice 2011/95/EU.
	Čl. 7 odst. 5 písm. a)	5. Členské státy mohou ve svých vnitrostátních právních předpisech stanovit, že: a) nezletilá osoba může podat žádost vlastním jménem;
	Čl. 10 odst. 3 písm. a)	3. Členské státy zajistí, aby rozhodující orgán rozhodl o žádostech o mezinárodní ochranu po přiměřeném posouzení. Za tímto účelem členské státy zajistí, aby: a) byly žádosti posuzovány jednotlivě, objektivně a nestranně a aby o nich bylo stejným způsobem rozhodováno;
	Čl. 10 odst. 3 písm. b)	b) byly získávány přesné a aktuální informace z různých zdrojů, například od Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu a Úřadu vysokého komisaře OSN pro uprchlíky (UNHCR) a od příslušných mezinárodních organizací pro lidská práva, týkající se obecné situace v zemích původu žadatelů a případně v zemích jejich průjezdu, a aby tyto informace měli k dispozici pracovníci odpovědní za posuzování žádostí a rozhodování o nich;
	Čl. 10 odst. 5	5. Členské státy stanoví pravidla pro překlad dokumentů nezbytných pro posuzování žádostí.

		<p>Čl. 11 odst. 2</p>	<p>2. Členské státy rovněž zajistí, aby v případě zamítnutí žádosti, pokud jde o postavení uprchlíka nebo status doplňkové ochrany, bylo rozhodnutí po skutkové a právní stránce odůvodněno a aby byla písemně poskytnuta informace o opravných prostředcích proti zamítavému rozhodnutí.</p> <p>Členské státy nemusí písemně informovat o opravných prostředcích proti zamítavému rozhodnutí, pokud byl žadatel v souvislosti s tímto rozhodnutím o této věci informován již dříve písemně nebo elektronickými prostředky, k nimž má přístup</p>
		<p>Čl. 11 odst. 3</p>	<p>3. Pro účely čl. 7 odst. 2 mohou členské státy vydat jedno rozhodnutí, které se týká všech závislých osob, zakládá-li se žádost na stejných důvodech, pokud tím nevyjde najevo konkrétní situace žadatele, čímž by mohly být ohroženy jeho zájmy, zejména v případech souvisejících s pronásledováním z důvodu pohlaví, sexuální orientace, pohlavní identity nebo věku. V těchto případech se dotyčné osobě vydá samostatné rozhodnutí.</p>
		<p>Čl. 12 odst. 1 písm. a)</p>	<p>1. S ohledem na řízení stanovená v kapitole III členské státy zajistí, aby se na všechny žadatele vztahovaly tyto záruky:</p> <p>a) žadatelé jsou informováni v jazyce, jemuž rozumí nebo o němž lze důvodně předpokládat, že mu rozumí, o průběhu řízení a o svých právech a povinnostech během řízení a možných důsledcích, pokud tyto povinnosti nesplní a nebudou s orgány spolupracovat. Jsou informováni o časovém</p>

			<p>rámci, o možnostech, jak splnit povinnost předložit údaje podle článku 4 směrnice 2011/95/EU, jakož i o důsledcích výslovného nebo konkludentního zpětvzetí žádosti. Tyto informace musí být poskytnuty včas, aby žadatelé mohli vykonávat práva zaručená touto směrnicí a plnit povinnosti stanovené v článku 13;</p>
	Čl. 12 odst. 1 písm. d)	d) žadatelé, případně jejich právní poradci nebo jiní poradci podle čl. 23 odst. 1, musí mít přístup k informacím podle čl. 10 odst. 3 písm. b) a k informacím poskytnutým odborníky podle čl. 10 odst. 3 písm. d), pokud rozhodující orgán zohlednil takové informace při rozhodování o jejich žádosti;	
	Čl. 12 odst. 1 písm. f)	f) žadatelé jsou informováni o výsledku rozhodnutí rozhodujícího orgánu v jazyce, jemuž rozumí nebo o němž lze důvodně předpokládat, že mu rozumí, nezastupuje-li je nebo nepomáhá-li jim právní poradce nebo jiný poradce. Poskytnuté informace zahrnou informace o opravných prostředcích proti zamítavému rozhodnutí v souladu s čl. 11 odst. 2.	
	Čl. 14 odst. 1	1. Dříve než rozhodující orgán vydá rozhodnutí, poskytne se žadateli příležitost k osobnímu pohovoru o jeho žádosti o mezinárodní ochranu s osobou, která je podle vnitrostátního práva k vedení takového pohovoru příslušná. Osobní pohovory o věcné stránce žádosti o mezinárodní ochranu vždy provádí pracovník rozhodujícího orgánu. Tímto pododstavcem není dotčen čl. 42 odst. 2 písm. b).	

			<p>Pokud jsou žádosti o mezinárodní ochranu současně podány velkým počtem státních příslušníků třetích zemí nebo osob bez státní příslušnosti, takže je prakticky nemožné, aby rozhodující orgán provedl pohovor o věcné stránce každé žádosti včas, mohou členské státy stanovit, že se do provedení těchto pohovorů dočasně zapojí pracovníci jiného orgánu. V takových případech obdrží pracovníci tohoto jiného orgánu předem příslušné školení, jehož součástí budou prvky uvedené v čl. 6 odst. 4 písm. a) až e) nařízení (EU) č. 439/2010. Osoby, jež provádějí s žadateli pohovor podle této směrnice, rovněž musejí mít obecné znalosti o problémech, které by mohly nepříznivě ovlivnit schopnost žadatele absolvovat pohovor, jako jsou známky toho, že žadatel mohl být v minulosti mučen.</p> <p>Pokud žadatel podal žádost o mezinárodní ochranu jménem osob, které jsou na něm závislé, musí být každé závislé zletilé osobě dána příležitost k osobnímu pohovoru.</p> <p>Členské státy mohou ve vnitrostátních právních předpisech stanovit případy, kdy se příležitost k osobnímu pohovoru poskytuje nezletilé osobě.</p>
		Čl. 15 odst. 2	2. Osobní pohovor se uskutečňuje za podmíněk, které zajistí odpovídající důvěrnost.
		Čl. 15 odst. 3 písm. e)	e) zajistí, aby pohovory s nezletilými osobami byly vedeny způsobem, který je přiměřený potřebám dítěte.
		Čl. 17 odst. 3	3. Členské státy zajistí, aby měl žadatel na konci osobního pohovoru či ve stanovené lhůtě před tím, než

			<p>rozhodující orgán přijme rozhodnutí, příležitost vyjádřit své připomínky nebo podat ústní nebo písemné vysvětlení k jakémukoli nesprávnému překladu nebo zkreslení obsaženému ve zprávě nebo v přepisu pohovoru. Za tím účelem členské státy zajistí, aby byl žadatel o obsahu zprávy nebo o skutkových prvcích přepisu plně informován, pokud to bude nutné, za pomoci tlumočnicka. Členské státy poté žadatele požádají, aby potvrdil, že obsah zprávy nebo přepisu pohovoru věrně odráží obsah pohovoru.</p> <p>Pokud je osobní pohovor zaznamenán v souladu s odstavcem 2 a tento záznam je přípustný jako důkaz v řízení o opravném prostředku podle kapitoly V, nemusí členské státy žadatele požádat, aby potvrdil, že obsah zprávy nebo přepisu pohovoru věrně odráží obsah pohovoru. Aniž je dotčen článek 16, v případech, kdy členské státy stanoví, že se pořizuje přepis i záznam osobního pohovoru, nemusí umožnit žadateli, aby vyjádřil své připomínky nebo podal vysvětlení k přepisu pohovoru.</p> <p>Čl. 17 odst. 5 5. Dokud rozhodující orgán nepřijme rozhodnutí, musí mít žadatelé a jejich právní zástupci nebo jiní poradci podle článku 23 přístup ke zprávě nebo přepisu, případně záznamu.</p> <p>Pokud členské státy stanoví, že se pořizuje jak přepis, tak i záznam osobního pohovoru, nemusí umožnit přístup k záznamu v řízení v prvním stupni podle kapitoly III. V takových případech umožní přístup k záznamu v řízení o opravném prostředku podle kapitoly V.</p>
--	--	--	--

				<p>Aniž je dotčen odstavec 3 tohoto článku, v případech, kdy je žádost posuzována podle čl. 31 odst. 8, mohou členské státy stanovit, že přístup ke zprávě nebo přepisu, popřípadě k záznamu se povolí v okamžiku přijetí rozhodnutí.</p>
			Čl. 19 odst. 1	<p>1. V průběhu řízení v prvním stupni podle kapitoly III členské státy zajistí, aby se žadatelům na žádost bezplatně poskytovaly právní a procesní informace, což zahrnuje alespoň poskytnutí informací o řízení použitelném na konkrétní situaci žadatele. V případě zamítavého rozhodnutí o žádosti v prvním stupni členské státy rovněž poskytnou žadatelům na jejich žádost informace, spolu s informacemi poskytnutými podle čl. 11 odst. 2 a čl. 12 odst. 1 písm. f), odůvodňující toto rozhodnutí a vysvětlující, jakým způsobem jej lze napadnout.</p>
			Čl. 23 odst. 1 písm. a)	<p>1. Členské státy zajistí, aby právní zástupce nebo jiný poradce, který je k této činnosti oprávněn podle vnitrostátního práva a který v souladu s vnitrostátním právem žadateli o mezinárodní ochranu pomáhá nebo ho zastupuje, měl přístup k informacím uvedeným ve spisu žadatele, na základě kterých je nebo bude rozhodnuto.</p> <p>Členské státy mohou učinit výjimku, pokud by vyzrazení informací nebo zdrojů ohrozilo bezpečnost státu, bezpečnost organizací nebo osob poskytujících informace nebo bezpečnost osob, jichž se informace týkají, nebo pokud by byly ohroženy zájmy šetření v souvislosti s posuzováním žádostí o mezinárodní ochranu příslušnými orgány členských států nebo</p>

			<p>mezinárodní vztahy členských států. V těchto případech členské státy:</p> <p>a) zpřístupní takové informace nebo zdroje orgánům uvedeným v kapitole V a</p>
	Čl. 23 odst. 1 písm. b)	<p>b) stanoví ve vnitrostátním právu postupy, které zaručí dodržování práva žadatele na obhajobu.</p> <p>Pokud jde o písmeno b), mohou členské státy zejména povolit přístup k informacím nebo zdrojům právnímu zástupci nebo poradci, který podstoupil bezpečnostní prověrku, pokud jsou informace podstatné pro posouzení žádosti nebo pro přijetí rozhodnutí o odnětí mezinárodní ochrany.</p>	
	Čl. 25 odst. 1 písm. b)	<p>b) zajistí, aby zástupce mohl nezletilou osobu bez doprovodu informovat o významu a možných důsledcích osobního pohovoru a případně o tom, jak se má na osobní pohovor připravit. Členské státy zajistí, aby se tohoto pohovoru zúčastnil zástupce nebo právní zástupce či jiný poradce, který je podle vnitrostátního práva k této činnosti oprávněn, a aby v rámci stanoveném osobou, která pohovor vede, měl příležitost klást otázky nebo činit připomínky.</p> <p>Členské státy mohou vyžadovat přítomnost nezletilých osob bez doprovodu u osobních pohovorů i tehdy, je-li přítomen zástupce.</p>	
	Čl. 25 odst. 5 písm. b)	<p>b) nezletilé osoby bez doprovodu nebo jejich zástupci souhlasili s provedením lékařského vyšetření k určení věku dotyčné nezletilé osoby a</p>	

		<p>Čl. 30 písm. a) Za účelem posuzování jednotlivých žádostí členské státy:</p> <p>a) nesdělí údajným původcům pronásledování nebo vážné újmy informace o jednotlivých žádostech o mezinárodní ochranu ani skutečnost, že byla podána žádost;</p>
		<p>Čl. 31 odst. 1 1. Členské státy vyřizují žádosti o mezinárodní ochranu v řízení o posouzení žádosti v souladu se základními zásadami a zárukami uvedenými v kapitole II.</p>
		<p>Čl. 38 odst. 3 písm. a) 3. Při výkonu rozhodnutí, které se zakládá výlučně na tomto článku, členské státy:</p> <p>a) žadatele náležitě vyrozumí a</p>
		<p>Čl. 42 odst. 1 1. Členské státy zajistí, aby žadatelé, jejichž žádost podléhá předběžnému posouzení podle článku 40, měli k dispozici záruky uvedené v čl. 12 odst. 1.</p>
		<p>Čl. 42 odst. 3 3. Členské státy zajistí, aby žadatel byl vhodným způsobem informován o výsledku předběžného posouzení, a pokud žádost nebude dále posuzována, o důvodech a o možnostech opravných prostředků proti tomuto rozhodnutí.</p>
		<p>Čl. 45 odst. 1 písm. a) 1. Členské státy zajistí, aby v případech, kdy příslušný orgán zvažuje podle článku 14 nebo článku 19 směrnice 2011/95/EU odejmout státnímu příslušníku třetí země nebo osobě bez státní příslušnosti status mezinárodní ochrany, měla dotyčná osoba tyto záruky:</p> <p>a) je písemně informována o tom, že příslušný orgán znovu posuzuje, zda ji lze</p>

					považovat za osobu požívající mezinárodní ochrany, a o důvodech tohoto nového posuzování a
				Čl. 45 odst. 1 písm. b)	b) má příležitost, aby při osobním pohovoru podle čl. 12 odst. 1 písm. b) a článků 14 až 17 nebo v písemném prohlášení uvedla důvody, proč by jí neměl být status mezinárodní ochrany odňat.
				Čl. 45 odst. 3	3. Členské státy zajistí, aby rozhodnutí příslušného orgánu o odnětí statusu mezinárodní ochrany bylo sděleno písemně. Rozhodnutí musí obsahovat skutkové a právní odůvodnění a písemné poučení o možnosti podat opravné prostředky.
				Čl. 45 odst. 4	4. Jakmile příslušný orgán vydá rozhodnutí o odnětí statusu mezinárodní ochrany, použije se rovněž článek 20, článek 22, čl. 23 odst. 1 a článek 29.
				Čl. 48	Členské státy zajistí, aby orgány provádějící tuto směrnici byly vázány zásadou zachování důvěrnosti podle vnitrostátních právních předpisů ve vztahu k veškerým informacím, které získají v při výkonu své činnosti.
	32013L0033			Čl. 20 odst. 5	5. Rozhodnutí o omezení nebo odnětí výhod materiálních podmínek přijetí a o sankcích ve smyslu odstavců 1, 2, 3 a 4 tohoto článku se přijímají vždy v jednotlivém případě, objektivně a nestranně a musí obsahovat odůvodnění. Rozhodnutí musí vycházet z konkrétní situace dotyčné osoby, zejména pokud jde o osoby uvedené v článku 21, a zohledňovat zásadu proporcionality. Za všech okolností musí členské státy zajistit přístup ke zdravotní péči podle článku 19 a

				důstojné životní podmínky pro všechny žadatele.
			Čl. 23 odst. 2 písm. d)	d) názorům nezletilé osoby úměrně jejímu věku a zralosti.
			Čl. 26 odst. 1	1. Členské státy zajistí, aby bylo možné podat opravný prostředek v souladu s postupy vnitrostátního práva proti rozhodnutím ohledně přiznání, odnětí nebo omezení výhod podle této směrnice a proti rozhodnutím podle článku 7, jimiž jsou dotčeny zájmy jednotlivého žadatele. Možnost podání opravného prostředku k soudnímu orgánu nebo soudního přezkumu rozhodnutí po skutkové i právní stránce musí být zaručena alespoň v posledním stupni.
		32013R0604	Čl. 6 odst. 2	2. Členské státy zajistí, aby byla nezletilá osoba bez doprovodu během všech řízení podle tohoto nařízení zastupována svým zástupcem a aby jí byl tento zástupce nápomocen. Zástupce musí mít kvalifikaci a odborné znalosti, aby zajistil, že během řízení prováděných podle tohoto nařízení je zohledněn nejlepší zájem nezletilé osoby. Zástupce musí mít přístup k obsahu příslušných dokumentů žadatelova spisu, včetně zvláštního informačního letáku pro nezletilé osoby bez doprovodu.
§ 10 odst. 2	(2) Žadatel o udělení mezinárodní ochrany je povinen k podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany poskytnout údaje o a) svém jménu a příjmení, ostatních jménech, pohlaví, všech dřívějších příjmeních a jiných užívaných jménech a příjmeních, b) dni, měsíci a roku narození, c) místu a státu narození, d) své národnosti, náboženském přesvědčení a politickém	32013L0032	Čl. 6 odst. 3 Čl. 13 odst. 2 písm. a)	3. Aniž je dotčen odstavec 2, mohou členské státy požadovat, aby se žádosti o mezinárodní ochranu podávaly osobně nebo na určitém místě. 2. Členské státy mohou zejména stanovit, že: a) žadatelé jsou povinni se neprodleně nebo ve stanovené době hlásit u příslušných orgánů nebo se k nim dostavit osobně;

	<p>presvědčení,</p> <p>e) státním občanství,</p> <p>f) rodinném stavu, manželovi nebo registrovaném partnerovi a dětech,</p> <p>g) posledním bydlišti mimo území,</p> <p>h) pobytu ve státech, které jsou vázány přímo použitelným předpisem Evropské unie²⁰⁾,</p> <p>i) dni a způsobu vstupu na území,</p> <p>j) čísla a platnosti cestovního dokladu,</p> <p>k) zdravotním stavu, zdravotních omezeních a jiných zvláštních potřebách,</p> <p>l) důvodu žádosti o udělení mezinárodní ochrany,</p> <p>m) tom, zda je nebo bylo proti němu vedeno trestní stíhání nebo byl odsouzen za spáchání trestného činu,</p> <p>n n) jazyce, ve kterém je schopen se dorozumět,</p> <p>o o) způsobu jeho cesty na území a</p> <p>p p) vízech nebo povoleních k pobytu vydaných jinými státy, popřípadě údaje o předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany v jiných státech.</p>	32013L0033	Čl. 6 odst. 6	6. Členské státy neuloží žadatelům pouze proto, že požádali o mezinárodní ochranu, žádné nadbytečné nebo nepřiměřené povinnosti týkající se dokladů nebo jiných administrativních záležitostí před tím, než jim zaručí práva, na něž mají podle této směrnice nárok.
		32011L0095	Čl. 4 odst. 2	2. Náležitosti uvedené v odstavci 1 zahrnují prohlášení žadatele a všechny dokumenty, jež má žadatel k dispozici a které uvádějí jeho věk, jeho původ, jeho vztahy včetně dotčených příbuzných, jeho totožnost, státní příslušnost nebo příslušnosti, zemi nebo země a místo nebo místa jeho předchozího pobytu, předchozí žádosti o azyl, cestovní trasy, cestovní doklady a důvody podání žádosti o mezinárodní ochranu.
			Čl. 5 odst. 2	2. Odůvodněná obava z pronásledování nebo reálné nebezpečí vážné újmy mohou být založeny na činnosti, kterou žadatel vyvíjel po opuštění země původu, zejména pokud se zjistí, že činnost, o kterou se dotýká žádost opírá, představuje vyjádření a pokračování názorů a přesvědčení, které měl žadatel v zemi původu.
			Čl. 5 odst. 3	3. Aniž je dotčena Ženevská úmluva, mohou členské státy rozhodnout, že žadatel, který podává následnou žádost, se postavení uprchlíka obvykle nepřizná, je-li nebezpečí pronásledování založeno na okolnostech, které vyvolal sám žadatel po opuštění země původu.
§ 10 odst. 5	(5) Ministerstvo v písemném poučení podle odstavce 1 věty třetí informuje žadatele o udělení mezinárodní ochrany o možnosti zajistit si lékařské vyšetření zaměřené na zjištění známek	32013L0032	Čl. 6 odst. 3	3. Aniž je dotčen odstavec 2, mohou členské státy požadovat, aby se žádosti o mezinárodní ochranu podávaly osobně nebo na určitém místě.

	pronásledování nebo vážné újmy.		Čl. 13 odst. 2 písm. a)	2. Členské státy mohou zejména stanovit, že: a) žadatelé jsou povinni se neprodleně nebo ve stanovené době hlásit u příslušných orgánů nebo se k nim dostavit osobně;
§ 11 odst. 1	(1) Řízení o odnětí azylu nebo doplňkové ochrany se zahajuje z podnětu ministerstva. Ustanovení § 23c a 25 se použijí přiměřeně.	32011L0095	Čl. 14 odst. 2	2. Aniž je dotčena povinnost uprchlíka v souladu s čl. 4 odst. 1 sdělit všechny významné skutečnosti a poskytnout všechny související dokumenty, jež má k dispozici, prokazuje v jednotlivém případě členský stát, který postavení uprchlíka přiznal, že dotyčná osoba přestala být uprchlíkem nebo nikdy nebyla uprchlíkem v souladu s odstavcem 1 tohoto článku.
			Čl. 19 odst. 4	4. Aniž je dotčena povinnost státního příslušníka třetí země nebo osoby bez státní příslušnosti v souladu s čl. 4 odst. 1 sdělit všechny významné skutečnosti a poskytnout všechny související dokumenty, které mají k dispozici, prokazuje v jednotlivém případě členský stát, který status doplňkové ochrany přiznal, že dotyčná osoba přestala být nebo není osobou, která má nárok na doplňkovou ochranu podle odstavců 1, 2 a 3 tohoto článku.
		32013L0032	Čl. 45 odst. 1 písm. a)	1. Členské státy zajistí, aby v případech, kdy příslušný orgán zvažuje podle článku 14 nebo článku 19 směrnice 2011/95/EU odejmout státnímu příslušníku třetí země nebo osobě bez státní příslušnosti status mezinárodní ochrany, měla dotyčná osoba tyto záruky: a) je písemně informována o tom, že příslušný orgán znovu posuzuje, zda ji lze považovat za osobu

				požívající mezinárodní ochrany, a o důvodech tohoto nového posuzování a
§ 11 odst. 3	(3) Je-li vedeno řízení o předání do příslušného státu, nelze vydat ani vykonat rozhodnutí o správním vyhoštění, pokud nebylo příslušným členským státem oznámeno, že vydal rozhodnutí, jemuž předcházelo posouzení potřeby mezinárodní ochrany a které již nepodléhá opravnému prostředku.	32013R0604	Čl. 24 odst. 4	4. Pokud osoba uvedená v čl. 18 odst. 1 písm. d) tohoto nařízení, jejíž žádost o mezinárodní ochranu byla zamítnuta konečným rozhodnutím v jednom členském státě, se nachází bez povolení k pobytu na území jiného členského státu, může posledně jmenovaný členský stát buď požádat druhý členský stát o přijetí dotčené osoby zpět, nebo provést řízení o <i>Nerelevantní z hlediska adaptace</i> .navrácení v souladu se směrnicí 2008/115/ES. Pokud se uvedený členský stát rozhodne požádat druhý členský stát o přijetí dotčené osoby zpět, pravidla podle směrnice 2008/115/ES se nepoužijí.
		32013L0032	Čl. 45 odst. 1 písm. a)	1. Členské státy zajistí, aby v případech, kdy příslušný orgán zvažuje podle článku 14 nebo článku 19 směrnice 2011/95/EU odejmout státnímu příslušníku třetí země nebo osobě bez státní příslušnosti status mezinárodní ochrany, měla dotyčná osoba tyto záruky: a) je písemně informována o tom, že příslušný orgán znovu posuzuje, zda ji lze považovat za osobu požívající mezinárodní ochrany, a o důvodech tohoto nového posuzování a
§ 11 odst. 4	(4) Byla-li podána žádost o udělení mezinárodní ochrany po dni nabytí právní moci rozhodnutí, kterým bylo ukončeno řízení o předání podle odstavce 2, a před přemístěním z území podle přímo použitelného předpisu Evropské unie²⁰⁾, ministerstvo řízení o žádosti o udělení mezinárodní ochrany usnesením zastaví. Ustanovení § 11c odst. 5 věty druhé a třetí se použijí obdobně.	32013L0032	Čl. 45 odst. 1 písm. a)	1. Členské státy zajistí, aby v případech, kdy příslušný orgán zvažuje podle článku 14 nebo článku 19 směrnice 2011/95/EU odejmout státnímu příslušníku třetí země nebo osobě bez státní příslušnosti status mezinárodní ochrany, měla dotyčná osoba tyto záruky: a) je písemně informována o

		z pronásledování nebo reálného nebezpečí utrpění vážné újmy, neexistují-li závažné důvody domnívat se, že pronásledování nebo způsobení vážné újmy se již nebude opakovat.
	Čl. 5 odst. 1	1. Odůvodněná obava z pronásledování nebo reálné nebezpečí vážné újmy mohou být založeny na událostech, k nimž došlo po odjezdu žadatele ze země původu.
	Čl. 5 odst. 2	2. Odůvodněná obava z pronásledování nebo reálné nebezpečí vážné újmy mohou být založeny na činnosti, kterou žadatel vyvíjel po opuštění země původu, zejména pokud se zjistí, že činnost, o kterou se dotýká žádost opírá, představuje vyjádření a pokračování názorů a přesvědčení, které měl žadatel v zemi původu.
	Čl. 7 odst. 1 písm. a)	1. Ochranu před pronásledováním nebo vážnou újmou mohou poskytovat pouze a) stát nebo
	Čl. 7 odst. 1 písm. b)	b) strany nebo organizace, včetně mezinárodních organizací, ovládající stát nebo podstatnou část území státu, pokud jsou ochotny a schopny zajistit ochranu v souladu s odstavcem 2.
	Čl. 7 odst. 2	2. Ochrana před pronásledováním nebo vážnou újmou musí být účinná a nesmí být pouze dočasná. Má se zpravidla za to, že taková ochrana je poskytována, jestliže subjekty uvedené v odst. 1 písm. a) a b) učiní přiměřené kroky k zabránění pronásledování nebo způsobení vážné újmy, mimo jiné zavedením účinného právního systému pro

				odhalování, stíhání a trestání jednání představujících pronásledování nebo způsobení vážné újmy, a žadatel má k této ochraně přístup.
			Čl. 18	Členské státy přiznají status doplňkové ochrany státnímu příslušníku třetí země nebo osobě bez státní příslušnosti splňujícím podmínky pro získání doplňkové ochrany podle kapitol II a V.
		32003L0032	Čl. 2 písm. h)	h) "osobou, která má nárok na doplňkovou ochranu" státní příslušník třetí země nebo osoba bez státní příslušnosti, která splňuje požadavky čl. 2 písm. f) směrnice 2011/95/EU;
			Čl. 2 písm. k)	k) "statusem doplňkové ochrany" uznání státního příslušníka třetí země nebo osoby bez státní příslušnosti členským státem za osobu, která má nárok na doplňkovou ochranu;
		32008L0115	Čl. 11 odst. 5	Odstavce 1 až 4 se použijí, aniž je dotčeno právo na mezinárodní ochranu v členských státech ve smyslu čl. 2 písm. a) směrnice Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytované ochrany [13].
§ 15 odst. 3	(3) Azyl dále nelze udělit, pokud a) cizinec požívá ochrany nebo podpory od jiných orgánů nebo odborných organizací Organizace spojených národů než Úřadu Vysokého komisaře; není-li ochrana nebo podpora z jakýchkoliv důvodů dále udělována osobám, o jejichž postavení není ještě konečně rozhodnuto podle ustanovení příslušných rozhodnutí Valného	32011L0095	Čl. 14 odst. 4	4. Členské státy mohou odejmout, ukončit nebo zamítnout prodloužení platnosti postavení přiznaného uprchlíkovi vládním, správním, soudním nebo kvazisoudním orgánem, jestliže a) existují dostatečné důvody k tomu, aby byl považován za nebezpečí pro bezpečnost členského státu, v němž se

	<p>shromáždění Organizace spojených národů, vztahují se na něho ustanovení tohoto zákona,</p> <p>b) je cizinec uznán příslušnými úřady země, v níž se usadil jako v místě svého trvalého bydliště, za osobu, které byly přiznány práva a povinnosti rovnocenné se státní příslušností k takovému státu; to neplatí, jde-li o stát, ve kterém mu hrozí pronásledování podle § 12,</p> <p>c) cizinec jako pravomocně odsouzený za zvlášť závažný zločin představuje nebezpečí pro společnost, nebo</p> <p>d) existují další oprávněné důvody považovat cizince za nebezpečí pro bezpečnost státu.</p>		<p>Čl. 14 odst. 5</p>	<p>nachází;</p> <p>b) jako osoba odsouzená pravomocným rozsudkem za zvlášť závažný trestný čin představuje nebezpečí pro společnost dotyčného členského státu.</p> <p>5. V situacích uvedených v odstavci 4 se mohou členské státy rozhodnout nepřiznat postavení uprchlíka, jestliže toto rozhodnutí ještě nebylo přijato.</p>
§ 15a odst. 1 písm. d)	<p>(1) Doplnkovou ochranu nelze udělit, je-li důvodné podezření, že cizinec, který podal žádost o udělení mezinárodní ochrany,</p> <p>a) se dopustil trestného činu proti míru, válečného trestného činu nebo trestného činu proti lidskosti ve smyslu mezinárodních dokumentů obsahujících ustanovení o těchto trestných činech,</p> <p>b) se dopustil vážného zločinu,</p> <p>c) se dopustil činů, které jsou v rozporu se zásadami a cíli Organizace spojených národů, nebo</p> <p>d) představuje nebezpečí pro společnost nebo pro bezpečnost státu.</p>	32011L0095	Čl. 17 odst. 1	<p>1. Státní příslušník třetí země nebo osoba bez státní příslušnosti nemají nárok na doplňkovou ochranu, existují-li vážné důvody se domnívat, že</p> <p>a) se dopustili zločinu proti míru, válečného zločinu nebo zločinu proti lidskosti ve smyslu mezinárodních dokumentů obsahujících ustanovení o těchto zločinech;</p> <p>b) se dopustili vážného zločinu;</p> <p>c) jsou vinní činy, které jsou v rozporu se zásadami a cíli OSN uvedenými v preambuli a v člácích 1 a 2 Charty OSN;</p> <p>d) představují nebezpečí pro společnost nebo pro bezpečnost členského státu, ve kterém se nachází.</p>
§ 17 odst. 1 písm. j)	<p>j) azylant byl pravomocně odsouzen za zvlášť závažný zločin a představuje tak nebezpečí pro bezpečnost státu společnost.</p>	32011L0095	Čl. 14 odst. 4 písm. b)	<p>4. Členské státy mohou odejmout, ukončit nebo zamítnout prodloužení platnosti postavení přiznaného uprchlíkovi vládním, správním, soudním nebo kvazisoudním orgánem, jestliže</p> <p>b) jako osoba odsouzená pravomocným rozsudkem za zvlášť závažný trestný čin představuje nebezpečí pro společnost dotyčného</p>

				členského státu.
§ 17a odst. 1 písm. d)	osoba je důvodné podezření, že osoba požívající doplňkové ochrany se dopustila zvláště závažného zločinu.	32011L0095	Čl. 19 odst. 3 písm. a)	3. Členské státy odejmou, ukončí nebo zamítnou prodloužení platnosti statusu doplňkové ochrany státnímu příslušníkovi třetí země nebo osobě bez státní příslušnosti, jestliže a) se po přiznání statusu doplňkové ochrany zjistí, že dotyčná osoba měla být nebo je vyloučena z možnosti získat doplňkovou ochranu podle čl. 17 odst. 1 a 2;
§ 17a odst. 2	(2) Při posuzování důvodů okolností uvedených v odstavci 1 písm. a) ministerstvo přihlédne k tomu, zda změna okolností je tak významná a trvalé povahy, že osobě požívající doplňkové ochrany již nehrozí nebezpečí, že utrpí vážnou újmu. Dále se přihlédne k tomu, zda osoba požívající doplňkové ochrany uvede závažné okolnosti podložené předchozí vážnou újmu odůvodňující odmítnutí ochrany státní, jehož je státním občanem, nebo, je-li osobou bez státního občanství, státního posledního trvalého bydliště.	32011L0095	Čl. 16 odst. 1,2	1. Státní příslušník třetí země nebo osoba bez státní příslušnosti přestávají být osobou, která má nárok na doplňkovou ochranu, jestliže okolnosti, které vedly k přiznání statusu doplňkové ochrany, přestanou existovat nebo se změní do té míry, že ochrany již není třeba. 2. Při uplatňování odstavce 1 přihlížejí členské k tomu, zda je změna okolností natolik významná a dlouhodobá, že osoba, která má nárok na doplňkovou ochranu, již není vystavena reálnému nebezpečí vážné újmy. 3. Odstavec 1 se nevztahuje na osobu, která má nárok na doplňkovou ochranu, jež je schopna uvést naléhavé důvody podložené předchozí vážnou újmu pro odmítnutí ochrany země své státní příslušnosti, nebo je-li osobou bez státní příslušnosti, pro odmítnutí ochrany země svého dosavadního pobytu.
§ 18 písm. b)	b) nabytím občanství Evropské unie,	32013L0032	Čl. 45 odst. 5	5. Odchylně od odstavců 1 až 4 tohoto článku mohou členské státy rozhodnout, že mezinárodní ochrana ze zákona zaniká, pokud se osoba požívající mezinárodní ochrany jednoznačně zřekla toho, aby byla za osobu požívající mezinárodní ochrany uznávána. Členský stát může rovněž stanovit, že status mezinárodní ochrany ze zákona zaniká, pokud se

	<p>ministerstva ve věci mezinárodní ochrany a o vrácení k novému projednání; jde-li o případy věcně nebo právně složité, lze tuto lhůtu prodloužit až o 3 měsíce a pokud je to stále nezbytné pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, lze výjimečně prodloužit lhůtu až o další 3 měsíce.</p>		<p>bylo skončeno co nejdříve, aniž by tím byla dotčena přiměřenost a úplnost posouzení.</p> <p>3. Členské státy zajistí, aby řízení o posouzení žádosti bylo skončeno do šesti měsíců od podání žádosti.</p> <p>Pokud se na žádost vztahuje postup uvedený v nařízení (EU) č. 604/2013, počíná šestiměsíční lhůta běžet od okamžiku, kdy je podle uvedeného nařízení určen členský stát příslušný k posouzení této žádosti, žadatel se nachází na území tohoto členského státu a byl převzat příslušným orgánem.</p> <p>Členské státy mohou prodloužit tuto šestiměsíční lhůtu uvedenou v tomto odstavci nejvýše o dalších devět měsíců v případech:</p> <p>a) které jsou po skutkové nebo právní stránce složité;</p>
			<p>Čl. 31 odst. 3 písm. a)</p> <p>Čl. 42 odst. 1</p>
§ 28 odst. 8	<p>(8) Skutečnost, že žadatel o udělení mezinárodní ochrany již byl pronásledován nebo mu byla způsobena vážná újma nebo byl vystaven přímým hrozbám pronásledování nebo způsobení vážné újmy, je závažným ukazatelem odůvodněnosti jeho obav z pronásledování nebo skutečného nebezpečí vážné újmy, neexistují-li závažné důvody domnívat se, že pronásledování nebo způsobení vážné újmy se již nebude opakovat.</p>	32011L0095	<p>Čl. 4 odst. 4</p> <p>4. Skutečnost, že žadatel již byl pronásledován nebo utrpěl vážnou újmu nebo byl vystaven přímým hrozbám pronásledování nebo způsobení vážné újmy, je závažným ukazatelem odůvodněnosti obav žadatele z pronásledování nebo reálného nebezpečí utpění vážné újmy, neexistují-li závažné důvody domnívat se, že pronásledování nebo způsobení vážné újmy se již nebude opakovat.</p>
§ 28 odst. 9	<p>(9) Cizinec, kterému nelze udělit azyl podle § 15 odst. 3 písm. c) nebo d), a cizinec, kterému byl odňat azyl podle § 17 odst. 1 písm. i) a j), je v případě, že by jinak splňoval důvody pro udělení nebo ponechání azylu, způsobilý</p>	32011L0095	<p>Čl. 14 odst. 6</p> <p>6. Osoby, na které se vztahují odstavce 4 a 5, jsou způsobilé k právům uvedeným v člancích 3, 4, 16, 22, 31, 32 a 33 Ženevské úmluvy nebo podobným právům, pokud se nacházejí v</p>

	alespoň k právům uvedeným v čl. 3, 4, 16, 22, 31, 32 a 33 Úmluvy o právním postavení uprchlíků. Ministerstvo na žádost cizince rozhodne o jeho strpění na území podle § 78b a vydá mu za tímto účelem potvrzení o strpění na území. Cizinec uvede adresu pro doručování na území a předloží cestovní doklad, je-li jeho držitelem. Dobu strpění na území stanoví ministerstvo až na 1 rok a je oprávněno dobu strpění na území opakovaně prodlužovat. Ustanovení § 78d odst. 2 až 6 a § 79 odst. 5 se nepoužijí.			dotyčném členském státě.
§ 29	Při posuzování důvodů pronásledování podle § 12 písm. b) se přihlíží k těmto hlediskům: a) důvod rasy zahrnuje zejména barvu pleti, původ nebo příslušnost k určité etnické skupině, b) důvod náboženství zahrnuje zejména zastávání teistických, neteistických a ateistických přesvědčení, účast nebo neúčast na formálních náboženských obřadech konaných soukromě nebo veřejně, samostatně nebo společně s jinými, jiné náboženské akty nebo vyjádření názorů anebo formu osobního nebo společenského chování založeného na jakémkoli náboženském přesvědčení nebo příkázaného jakýmkoli náboženským přesvědčením, c) důvod národnosti zahrnuje zejména příslušnost k určité skupině vymezené jejími kulturními, etnickými nebo jazykovými znaky, společným zeměpisným nebo politickým původem nebo jejím vztahem k obyvatelstvu jiného státu a neomezuje se na existenci nebo neexistenci státní příslušnosti, d) důvod příslušnosti k určité sociální skupině zahrnuje zejména příslušnost žadatele o udělení mezinárodní ochrany ke skupině, jejíž příslušníci mají vrozený charakteristický rys nebo společnou minulost, sdílí charakteristiku nebo přesvědčení, které je natolik významné pro jejich identitu nebo svědomí, že nemají být nuceni se jich vzdát, a to včetně sexuální orientace	32011L0095	Čl. 10 odst. 1	1. Při posuzování důvodů pronásledování přihlíží členský stát k těmto hlediskům: a) pojem rasy zahrnuje zejména hledisko barvy pleti, původu nebo příslušnosti k určité etnické skupině; b) pojem náboženství zahrnuje zejména zastávání teistických, neteistických a ateistických přesvědčení, účast nebo neúčast na formálních náboženských obřadech konaných soukromě nebo veřejně, sám nebo společně s jinými, jiné náboženské akty nebo vyjádření názorů anebo formu osobního nebo společenského chování založeného na jakémkoli náboženském přesvědčení nebo příkázaného jakýmkoli náboženským přesvědčením; c) pojem národnosti se neomezuje na existenci nebo neexistenci státní příslušnosti, ale zahrnuje zejména příslušnost k určité skupině vymezené jejími kulturními, etnickými nebo jazykovými znaky, společným zeměpisným nebo politickým původem nebo jejím vztahem k obyvatelstvu jiného státu; d) skupina tvoří určitou společenskou vrstvu, zejména jestliže — příslušníci této skupiny sdílejí vrozený charakteristický rys nebo společnou minulost, kterou

	<p>s ohledem na okolnosti konkrétního případu anebo má skupina rozdílnou identitu z důvodu vnímání převažující části společnosti země, jejíž je žadatel o udělení mezinárodní ochrany státním příslušníkem; příslušnost k určité sociální skupině musí být rovněž posouzena z hlediska pohlaví žadatele o udělení mezinárodní ochrany nebo jeho genderové identity,</p> <p>e) důvod zastávání určitých politických názorů zahrnuje zejména zastávání názorů, myšlenek nebo přesvědčení o údajných původcích pronásledování nebo o jejich politikách anebo postupech, bez ohledu na to, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany podle těchto názorů, myšlenek nebo přesvědčení jednal.</p>			<p>nelze změnit, nebo sdílejí charakteristiku nebo přesvědčení, které jsou natolik zásadní pro totožnost nebo svědomí, že daná osoba nemá být nucena, aby se jí zřekla, a dále</p> <p>— tato skupina má v dotyčné zemi odlišnou totožnost, protože ji okolní společnost vnímá jako odlišnou. V závislosti na okolnostech existujících v zemi původu může určitá společenská vrstva představovat skupinu založenou na společném charakteristickém rysu sexuální orientace. Sexuální orientaci nelze chápat tak, že by zahrnovala akty považované podle vnitrostátních právních předpisů členských států za trestné. Pro účely určení příslušnosti k určité společenské vrstvě nebo vymezení rysu takové skupiny musí být náležitě uvážena hlediska spojená s pohlavím, včetně genderové identity;</p> <p>e) pojem politických názorů zahrnuje zejména zastávání názorů, myšlenek nebo přesvědčení ohledně potenciálních původců pronásledování uvedených v článku 6 a jejich politik nebo postupů, bez ohledu na to, zda žadatel podle dotyčných názorů, myšlenek nebo přesvědčení jednal.</p>
§ 32 odst. 1 písm. b) a c)	<p>§ 32</p> <p>(1) Žalobu proti rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany lze podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí.</p> <p>(1) Žalobu proti rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany lze podat ve lhůtě</p> <p>a) 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí, jde-li o</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. rozhodnutí o zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné, 2. rozhodnutí o zastavení 	32013L0032	Čl. 46 odst. 4	<p>4. Členské státy stanoví přiměřené lhůty a další nezbytná pravidla, aby mohl žadatel využít svého práva na účinný opravný prostředek podle odstavce 1. Lhůty nesmějí znemožňovat nebo nepřiměřeně ztěžovat tento přístup žadatele k účinnému opravnému prostředku.</p> <p>Členské státy mohou rovněž stanovit přezkum rozhodnutí podle článku 43 z moci úřední.</p> <p>2. Členské státy stanoví přiměřenou lhůtu, v níž může dotyčná osoba uplatnit své</p>
		32013R0604	Čl. 27 odst. 2	

	<p>řízení, včetně usnesení o zastavení řízení,</p> <p>3. rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany, je-li žalobce zajištěn podle tohoto zákona, nebyl-li mu povolen vstup na území nebo je-li zajištěn podle zákona o pobytu cizinců na území České republiky, nebo</p> <p>4. případ uvedený v § 27 odst. 7,</p> <p>b) 30 dnů ode dne doručení rozhodnutí v případech neuvedených v písmenu a), nebo</p> <p>c) 2 měsíců ode dne doručení rozhodnutí v případě chybějícího, neúplného nebo nesprávného poučení podle § 31.</p>			<p>právo na podání účinného opravného prostředku podle odstavce 1.</p>
§ 32 odst. 8	<p>(8) Při posuzování žaloby ve věci mezinárodní ochrany krajský soud zohlední i nové důležité skutečnosti, které nastaly po vydání rozhodnutí ministerstva, jedná-li se o takové skutečnosti, které se vztahují k možnému pronásledování nebo k hrozbě vážné újmy; v tomto rozsahu není soud vázán žalobními body. Mají-li skutečnosti podle věty první vliv na rozhodnutí správního orgánu ve věci samé, soud napadené rozhodnutí zruší a věc vrátí k dalšímu řízení žalovanému.</p>	32013L0032	Čl. 46 odst. 4	<p>4. Členské státy stanoví přiměřené lhůty a další nezbytná pravidla, aby mohl žadatel využít svého práva na účinný opravný prostředek podle odstavce 1. Lhůty nesmějí znemožňovat nebo nepřiměřeně ztěžovat tento přístup žadatele k účinnému opravnému prostředku.</p> <p>Členské státy mohou rovněž stanovit přezkum rozhodnutí podle článku 43 z moci úřední.</p>
§ 43 odst. 1	<p>(1) Žadatel o udělení mezinárodní ochrany hlášený k pobytu mimo azylové zařízení si hradí náklady spojené s pobytem na území, s výjimkou zdravotních služeb podle § 88, z vlastních prostředků.</p>	32013L0033	Čl. 7 odst. 3	<p>Členské státy mohou podmínit poskytování materiálních podmínek přijetí setrváním žadatelů v konkrétním místě pobytu určeném členskými státy. Toto rozhodnutí může být obecné povahy, avšak musí být přijato vždy v jednotlivém případě a v souladu s vnitrostátním právem.</p>
§ 43 odst. 2	<p>(2) Není-li žadatel hlášen k pobytu v azylovém zařízení nebo opustil-li azylové zařízení na dobu delší než 24 hodin, má po dobu, kdy není</p>	32013L0033	Čl. 7 odst. 3	<p>Členské státy mohou podmínit poskytování materiálních podmínek přijetí setrváním žadatelů v</p>

	hlášen nebo se nezdržuje v azylovém zařízení, dostatečné prostředky k dosažení odpovídající životní úrovně, jaké by dosáhl při pobytu v azylovém zařízení.			konkrétním místě pobytu určeném členskými státy. Toto rozhodnutí může být obecné povahy, avšak musí být přijato vždy v jednotlivém případě a v souladu s vnitrostátním právem.
§ 53a odst. 4	(4) Osoba požívající doplňkové ochrany je oprávněna požádat o prodloužení doby, na kterou je doplňková ochrana udělena. Tato žádost musí osoba požívající doplňkové ochrany podat nejpozději 30 dnů před uplynutím doby, na níž je jí doplňková ochrana udělena. Pokud podání žádosti o prodloužení doplňkové ochrany ve stanovené lhůtě zabrání důvody na vůli osoby požívající doplňkové ochrany nezávislé, je oprávněna tuto žádost podat do 3 pracovních dnů po odpadnutí těchto důvodů. Ministerstvo prodlouží dobu, po kterou je udělena doplňková ochrana, v případě, že osobě požívající doplňkové ochrany i nadále hrozí vážná újma (§ 14a) a nenastanou-li důvody pro její odejmutí (§ 17a); pohovor se neprovádí, pokud lze vydat rozhodnutí o prodloužení doplňkové ochrany. Doplňková ochrana se prodlouží nejméně o 2 roky; je-li důvodné nebezpečí, že by osoba požívající doplňkové ochrany mohla závažným způsobem narušit veřejný pořádek nebo ho již narušuje, prodlouží se doplňková ochrana o 1 rok. Při prodlužování doplňkové ochrany za účelem sloučení rodiny se postupuje obdobně. Ustanovení § 23c a 25 se v řízení o prodloužení doplňkové ochrany použijí přiměřeně.	32011L0095	Čl. 24 odst. 2	2. Co nejdříve po přiznání mezinárodní ochrany vydá členský stát osobám, kterým byl status doplňkové ochrany přiznán, a jejich rodinným příslušníkům povolení k pobytu, které má dobu platnosti alespoň jeden rok s opakovanou možností prodloužení alespoň o dva roky, pokud tomu nebrání závažné důvody týkající se bezpečnosti státu nebo veřejného pořádku.
§ 57 odst. 1	(1) Ministerstvo vydá žadateli o udělení mezinárodní ochrany průkaz žadatele o udělení mezinárodní ochrany nejpozději do 3 dnů od poskytnutí údajů k žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Je-li žadatel o udělení mezinárodní ochrany zajištěn v zařízení pro zajištění cizinců, vydá mu ministerstvo průkaz žadatele o udělení mezinárodní ochrany před odchodem ze zařízení pro zajištění cizinců.	32013L0033	Čl. 6 odst. 1, 2	1. Členské státy zajistí, aby byl žadateli do tří dnů od podání žádosti o mezinárodní ochranu vystaven doklad znějící na jeho jméno, který potvrzuje jeho postavení jakožto žadatele nebo skutečnost, že je oprávněn pobývat na území členského státu po dobu, po kterou je jeho žádost vyřizována či posuzována. Pokud držitel dokladu není oprávněn volně se

				<p>pohybovat na území členského státu nebo jeho části, uvede se v dokladu také tato skutečnost.</p> <p>2. Členské státy mohou vyloučit uplatňování tohoto článku, je-li žadatel zajištěn a během posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané na hranici nebo během řízení o právu žadatele na vstup na území členského státu. Během posuzování žádosti o mezinárodní ochranu mohou členské státy v určitých případech vystavit žadateli jiné doklady rovnocenné dokladu uvedenému v odstavci 1.</p>
§ 59 odst. 3	<p>(3) Průkaz o povolení k pobytu obsahuje údaje stanovené přímo použitelným předpisem Evropské unie¹⁵⁾ a dále</p> <p>a) údaj o formě udělené mezinárodní ochrany,</p> <p>a b) rodné číslo,</p> <p>b e) místo hlášeného pobytu na území, jde-li o azylanta,</p> <p>c d) záznam o omezení svéprávnosti,</p> <p>d e) digitální zpracování podpisu azylanta nebo osoby požívající doplňkové ochrany,</p> <p>e f) u rezidenta na území záznam „Mezinárodní ochrana udělena CZE dne [datum]“¹⁸⁾,</p> <p>f g) u rezidenta na území záznam „povolení k pobytu pro dlouhodobě pobývajícího rezidenta - EU“¹⁸⁾,</p> <p>g h) záznam podle odstavce 4,</p> <p>h) záznam o platném povolení k trvalému pobytu podle zákona o pobytu cizinců na území České republiky, byl-li držitel průkazu osobou s platným povolením k trvalému pobytu v době, kdy nabylo právní moci rozhodnutí o udělení mezinárodní ochrany.</p>	32017R1954	Příloha a), bod 10	<p>Druh povolení: přesný druh povolení k pobytu, které členský stát vydává státnímu příslušníkovi třetí země. Povolení k pobytu pro rodinného příslušníka občana Evropské unie, který nevykonal právo volného pohybu, musí obsahovat údaj „rodinný příslušník“. V případě oprávněných osob podle čl. 3 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES (2) mohou členské státy uvést „oprávněná osoba podle čl. 3 odst. 2 směrnice 2004/38/ES“.</p>
§ 61 odst. 1	<p>(1) Azylantovi vydá ministerstvo na žádost cestovní doklad, který je veřejnou listinou. Osobě požívající doplňkové ochrany se na žádost vydá jako cestovní doklad cizinecký pas, který je veřejnou listinou. Tyto cestovní doklady se vydají v českém jazyce a ve 2 cizích jazycích podle mezinárodních zvyklostí.</p>	32011L0095	Čl. 25 odst. 1	<p>1. Členské státy vystaví osobám, kterým bylo přiznáno postavení uprchlíka, cestovní doklady ve formě uvedené v příloze Ženevské úmluvy, jež jim umožní cestování mimo jejich území, pokud tomu nebrání závažné důvody státní bezpečnosti nebo veřejného pořádku.</p>

			Čl. 25 odst. 2	2. Členské státy vystaví osobám, kterým byl přiznán status doplňkové ochrany a které nemohou získat cestovní pas daného státu, doklady, jež jim umožní cestování mimo jejich území, pokud tomu nebrání závažné důvody státní bezpečnosti nebo veřejného pořádku.
§ 69	Státní integrační program realizuje ministerstvo z prostředků státu.	32011L0095	Čl. 32 odst. 1	1. Členské státy zajistí, aby měly osoby požívající mezinárodní ochrany přístup k bydlení za stejných podmínek jako ostatní státní příslušníci třetích zemí oprávněně pobývající na jejich územích.
			Čl. 32 odst. 2	2. Členské státy se snaží provádět politiky, jejichž cílem je předcházet diskriminaci osob požívajících mezinárodní ochrany a zajistit těmto osobám stejné příležitosti na trhu s bydlením, přičemž mohou tyto osoby rozptýlit do různých míst na svém území.
			Čl. 34	Pro usnadnění začlenění osob požívajících mezinárodní ochrany do společnosti zajistí členské státy přístup k integračním programům, které považují za vhodné, s cílem zohlednit zvláštní potřeby osob, jež mají postavení uprchlíka nebo požívají statusu doplňkové ochrany, nebo vytvoří předpoklady zaručující přístup k těmto programům.
§ 81a odst. 3	(3) V případě důvodného podezření, že osoba ubytovaná v azylovém zařízení je pod vlivem alkoholu nebo jiných návykových látek, je pracovník písemně určený provozovatelem azylového zařízení oprávněn provést zjištění, zda tato osoba je ovlivněna alkoholem nebo jinou návykovou látkou; tato osoba je povinna se na výzvu tohoto pracovníka zjištění podrobit. Jestliže naměřená	32013L0033	Čl. 18 odst. 4	4. Členské státy přijmou vhodná opatření k předcházení násilí a sexuálně motivovanému násilí včetně sexuálních útoků a obtěžování v zařízeních a ubytovacích střediscích uvedených v odst. 1 písm. a) a b).

	<p>hodnota alkoholu při dechové zkoušce převyšuje hodnotu 1,00 ‰, osoba je pod vlivem jiné návykové látky nebo se odmítne zjištění podrobit a nejde zároveň o případ podle odstavce 4, je provozovatel oprávněn zajistit osobě jinou formu ubytování v azylovém zařízení na dobu nezbytně nutnou.</p>			
--	---	--	--	--

Změna zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů

Navrhovaný právní předpis		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
§ 9 odst. 1 písm. c)	c) nepředloží platné cestovní povolení, pokud je povinen jej podle přímo použitelného předpisu Evropské unie⁵⁸⁾ mít , vízum, podléhá-li cizinec vízové povinnosti nebo povolení k pobytu,	32018R1240	Čl. 80 odst. 1	<p style="text-align: center;">Změny nařízení (EU) č. 2016/399</p> <p>Nařízení (EU) 2016/399 se mění takto:</p> <p>1) V článku 6 se odstavec 1 mění takto:</p> <p>a) písmeno b) se nahrazuje tímto:</p> <p>„b) mají platné vízum, pokud je požadováno na základě nařízení Rady (ES) č. 539/2001 (*³), nebo platné cestovní povolení, pokud je požadováno na základě nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1240 (*⁴), ledaže jsou držiteli platného povolení k pobytu nebo platného dlouhodobého víza;</p> <p>b) doplňují se nové pododstavce, které znějí:</p> <p>„Po přechodné období stanovené podle čl. 83 odst. 1 a 2 nařízení (EU) 2018/1240 je používání Evropského systému pro cestovní informace a povolení (ETIAS) nepovinné a povinnost mít platné cestovní povolení stanovená v prvním pododstavci písm. b) tohoto odstavce se neuplatní. Členské státy informují státní příslušníky třetích zemí, na něž se vztahuje povinnost mít cestovní povolení a kteří překračují vnější hranice, o tom, že po uplynutí přechodného období jsou povinni mít platné cestovní</p>

⁵⁸⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1240 ze dne 12. září 2018, kterým se zřizuje Evropský systém pro cestovní informace a povolení (ETIAS) a kterým se mění nařízení (EU) č. 1077/2011, (EU) č. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 a (EU) 2017/2226, v platném znění.

povolení. Za tímto účelem distribuují členské státy této kategorii cestujících společný informační leták, jak je uvedeno v čl. 83 odst. 2 nařízení (EU) 2018/1240.

V průběhu odkladné lhůty stanovené podle čl. 83 odst. 3 nařízení (EU) 2018/1240 pohraniční orgány výjimečně povolí státním příslušníkům třetích zemí, na něž se vztahuje povinnost mít cestovní povolení a kteří nejsou držiteli cestovního povolení, překročit vnější hranice, pokud splňují veškeré ostatní podmínky tohoto článku a pokud překračují vnější hranice členských států poprvé od uplynutí přechodného období uvedeného v čl. 83 odst. 1 a 2 nařízení (EU) 2018/1240. Pohraniční orgány informují tyto státní příslušníky o povinnosti mít platné cestovní povolení v souladu s tímto článkem. Za tímto účelem distribuují pohraniční orgány těmto cestujícím společný informační leták, jak je uvedeno v čl. 83 odst. 3 nařízení (EU) 2018/1240, jímž je informují o tom, že mohou výjimečně překročit vnější hranice, ačkoli nesplňují povinnost mít platné cestovní povolení, a tuto povinnost vysvětlují.“

2) V článku 8 se odstavec 3 mění takto:

a) v písmeni a) se bod ii) nahrazuje tímto:

„ii) ověření, zda je k cestovnímu dokladu případně připojeno požadované vízum, cestovní povolení nebo povolení k pobytu,“

odst. 2

b) vkládá se nové písmeno, které zní:

„ba) jestliže je státní příslušník třetí země držitelem cestovního povolení uvedeného v čl. 6 odst. 1 písm. b) tohoto nařízení, sestávají důkladné kontroly při vstupu také z ověření pravosti, platnosti a statusu cestovního povolení

				<p>a případně totožnosti držitele cestovního povolení prostřednictvím nahlédnutí do ETIAS v souladu s článkem 47 nařízení (EU) 2018/1240. V případech, kdy je technicky nemožné nahlížet do ETIAS nebo provádět vyhledávání podle čl. 47 odst. 1 a 2 nařízení (EU) 2018/1240, se použije čl. 48 odst. 3 uvedeného nařízení.“</p> <p>3) V příloze V části B ve standardním formuláři pro odepření vstupu na hranici se písmeno (C) v seznamu důvodů pro odepření nahrazuje tímto:</p> <p>„(C) nemá platné vízum, cestovní povolení nebo povolení k pobytu“.</p>
§ 18 písm. f)	f) je-li držitelem víza k pobytu nad 90 dnů nebo povolení k dlouhodobému pobytu vydaného jiným členským státem Evropské unie za účelem vědeckého výzkumu a doba pobytu na území za účelem vědeckého výzkumu nepřekročí 1 rok; po tuto dobu může na území bez víza přechodně pobývat i rodinný příslušník tohoto cizince, který ho doprovází a je držitelem povolení k dlouhodobému pobytu vydaného jiným členským státem Evropské unie, nebo	32016L0801	Čl. 27 odst. 1	<p>1. Státní příslušník třetí země, který je držitelem platného povolení vydaného prvním členským státem za účelem studia v rámci programu Unie nebo mnohostranného programu, zahrnujícího opatření v oblasti mobility nebo v rámci dohody mezi dvěma nebo více vysokoškolskými institucemi, nebo za účelem výzkumu, může na základě takového povolení a platného cestovního dokladu vstoupit do jednoho nebo více druhých členských států a pobývat tam s cílem realizovat část svého studia nebo výzkumu za podmínek stanovených v člácích 28, 29 a 31 a s výhradou článku 32.</p> <p>3. Přesune-li se výzkumný pracovník do druhého členského státu v souladu s článkem 28 nebo 29, jsou rodinní příslušníci, kteří jsou držiteli povolení k pobytu vydaného v souladu s článkem 26, oprávněni doprovázet výzkumného pracovníka v rámci jeho mobility za</p>
			Čl. 27 odst. 3	

				<p>podmínek stanovených v článku 30.</p> <p>1. Výzkumní pracovníci, kteří jsou držiteli platného povolení vydaného prvním členským státem, jsou oprávněni pobývat v jednom nebo více druhých členských státech po dobu až 180 dnů v kterémkoli období 360 dnů na členský stát s cílem provádět část svého výzkumu v jakékoli výzkumné organizaci za podmínek stanovených v tomto článku.</p> <p>1. Pokud jde o výzkumné pracovníky, kteří jsou držiteli platného povolení vydaného prvním členským státem a mají v úmyslu pobývat v jednom nebo více druhých členských státech po dobu delší než 180 dnů na členský stát s cílem provádět část svého výzkumu v jakékoli výzkumné organizaci, druhý členský stát:</p> <p>a) použije článek 28 a umožní výzkumnému pracovníkovi pobývat na daném území na základě a po dobu platnosti povolení vydaného prvním členským státem nebo</p> <p>1. Rodinní příslušníci výzkumného pracovníka, kteří jsou držiteli platného povolení k pobytu vydaného prvním členským státem, jsou oprávněni vstoupit do jednoho nebo více druhých členských států a pobývat tam s cílem doprovázet výzkumného pracovníka.</p>
§ 18 písm. g)	g) je-li držitelem víza k pobytu nad 90 dnů nebo povolení k dlouhodobému pobytu vydaného jiným členským státem Evropské unie za účelem studia v rámci programu Evropské unie nebo mnohostranného programu zahrnujícího opatření v oblasti mobility anebo v rámci dohody sjednané mezi vysokoškolskou	32016L0801	Čl. 27 odst. 1	<p>1. Státní příslušník třetí země, který je držitelem platného povolení vydaného prvním členským státem za účelem studia v rámci programu Unie nebo mnohostranného programu, zahrnujícího</p>

	institucí v jiném členském státě Evropské unie a institucí, které bylo povoleno vykonávat činnost vysoké školy na území, a doba pobytu na území za účelem studia nepřekročí 1 rok.			opatření v oblasti mobility nebo v rámci dohody mezi dvěma nebo více vysokoškolskými institucemi, nebo za účelem výzkumu, může na základě takového povolení a platného cestovního dokladu vstoupit do jednoho nebo více druhých členských států a pobývat tam s cílem realizovat část svého studia nebo výzkumu za podmínek stanovených v článcích 28, 29 a 31 a s výhradou článku 32. 1. Studenti, kteří jsou držiteli platného povolení vydaného prvním členským státem a vztahuje se na ně program Unie nebo mnohostranný program zahrnující opatření v oblasti mobility nebo dohoda mezi dvěma nebo více vysokoškolskými institucemi, jsou oprávněni vstoupit do jednoho nebo více druhých členských států a pobývat tam po dobu až 360 dnů na členský stát s cílem absolvovat část svého studia ve vysokoškolské instituci za podmínek stanovených v odstavcích 2 až 10. Student, na nějž se nevztahuje program Unie nebo mnohostranný program zahrnující opatření v oblasti mobility ani dohoda mezi dvěma nebo více vysokoškolskými institucemi, podá žádost o povolení ke vstupu a pobytu v druhém členském státě s cílem absolvovat část svého studia ve vysokoškolské instituci v souladu s články 7 a 11.
§ 42a odst. 1 písm. b)	b) nezletilým nebo zletilým nezaopatřeným dítětem cizince s povoleným pobytem na území nebo takovým dítětem manžela cizince s povoleným pobytem na území,	32003L0086	Čl. 4 odst. 1	1. Členské státy povolí vstup a pobyt níže uvedených rodinných příslušníků podle této směrnice a s výhradou dodržení podmínek uvedených v kapitole IV, jakož i v článku 16: a) manžela nebo

				<p>manželky osoby usilující o sloučení rodiny;</p> <p>b) nezletilých dětí osoby usilující o sloučení rodiny a jejího manžela nebo jeho manželky, včetně dětí osvojených, v souladu s rozhodnutím příslušného orgánu v dotyčném členském státě nebo rozhodnutím, které je bez dalšího vykonatelné na základě mezinárodních závazků dotyčného členského státu, nebo které musí být uznáno v souladu s mezinárodními závazky;</p> <p>c) nezletilých dětí osoby usilující o sloučení rodiny včetně dětí osvojených, pokud má osoba usilující o sloučení rodiny děti v opatrování a děti jsou na ní závislé. Členské státy mohou povolit sloučení s dětmi, které jsou zároveň v opatrování jiného opatrovníka, za předpokladu, že druhý opatrovník k tomu poskytne souhlas;</p> <p>d) nezletilých dětí manžela nebo manželky včetně dětí osvojených, pokud má tento manžel nebo manželka děti v opatrování a děti jsou na něm závislé. Členské státy mohou povolit sloučení s dětmi, které jsou zároveň v opatrování jiného opatrovníka, za předpokladu, že druhý opatrovník k</p>
--	--	--	--	---

				<p>tomu poskytně souhlas.</p> <p>Nezletilé děti uvedené v tomto článku musí být pod věkovou hranicí zletilosti stanovenou právem dotyčného členského státu a musí být svobodné.</p> <p>Odchylně od výše uvedeného, pokud je dítě starší 12 let a přichází nezávisle na zbytku své rodiny, může členský stát před vydáním povolení ke vstupu a pobytu podle této směrnice ověřit, zda toto dítě splňuje podmínku integrace stanovenou v jeho právních předpisech platných ke dni provedení této směrnice.</p>
§ 42a odst. 1 písm. e)	e) manželem azylanta,	32003L0086	Čl. 4 odst. 1 písm. b)	<p>b) nezletilých dětí osoby usilující o sloučení rodiny a jejího manžela nebo jeho manželky, včetně dětí osvojených, v souladu s rozhodnutím příslušného orgánu v dotyčném členském státě nebo rozhodnutím, které je bez dalšího vykonatelné na základě mezinárodních závazků dotyčného členského státu, nebo které musí být uznáno v souladu s mezinárodními závazky</p> <p>Čl. 10 odst. 1</p> <p>1. Článek 4 se použije na definici rodinných příslušníků, s výjimkou toho, že odst. 1 třetí pododstavec se nevztahuje na děti uprchlíků.</p>
§ 42a odst. 1 písm. f)	f) nezletilým nebo zletilým nezaopatřeným dítětem azylanta nebo takovým dítětem manžela azylanta,	32003L0086	Čl. 4 odst. 1	<p>1. Členské státy povolí vstup a pobyt níže uvedených rodinných příslušníků podle této směrnice a s výhradou dodržení podmínek uvedených v kapitole IV, jakož i v článku 16:</p> <p>a) manžela nebo</p>

				<p>manželky osoby usilující o sloučení rodiny;</p> <p>b) nezletilých dětí osoby usilující o sloučení rodiny a jejího manžela nebo jeho manželky, včetně dětí osvojených, v souladu s rozhodnutím příslušného orgánu v dotyčném členském státě nebo rozhodnutím, které je bez dalšího vykonatelné na základě mezinárodních závazků dotyčného členského státu, nebo které musí být uznáno v souladu s mezinárodními závazky;</p> <p>c) nezletilých dětí osoby usilující o sloučení rodiny včetně dětí osvojených, pokud má osoba usilující o sloučení rodiny děti v opatrování a děti jsou na ní závislé. Členské státy mohou povolit sloučení s dětmi, které jsou zároveň v opatrování jiného opatrovníka, za předpokladu, že druhý opatrovník k tomu poskytne souhlas;</p> <p>d) nezletilých dětí manžela nebo manželky včetně dětí osvojených, pokud má tento manžel nebo manželka děti v opatrování a děti jsou na něm závislé. Členské státy mohou povolit sloučení s dětmi, které jsou zároveň v opatrování jiného opatrovníka, za předpokladu, že druhý opatrovník k</p>
--	--	--	--	---

				<p>tomu poskytně souhlas.</p> <p>Nezletilé děti uvedené v tomto článku musí být pod věkovou hranicí zletilosti stanovenou právem dotyčného členského státu a musí být svobodné.</p> <p>Odchylně od výše uvedeného, pokud je dítě starší 12 let a přichází nezávisle na zbytku své rodiny, může členský stát před vydáním povolení ke vstupu a pobytu podle této směrnice ověřit, zda toto dítě splňuje podmínku integrace stanovenou v jeho právních předpisech platných ke dni provedení této směrnice.</p>
§ 42a odst. 1 písm. h)	h) rodičem nezletilého azylanta, a to do 3 měsíců ode dne, kdy byl nezletilému udělen azyl ; nemá-li tento nezletilý azylant rodiče, je oprávněn žádost podat jiný jeho přímý příbuzný ve vzestupné linii, a není-li takového příbuzného, je žádost oprávněn podat poručník nezletilého azylanta	32003L0086	Čl. 10 odst. 3 písm. a)	<p>3. Je-li uprchlíkem nezletilé dítě bez doprovodu, členské státy:</p> <p>a) povolí vstup a pobyt za účelem sloučení rodiny jeho nejbližším příbuzným v přímé vzestupné linii, aniž se použijí podmínky stanovené v čl. 4 odst. 2 písm. a);</p>
			Čl. 9 odst. 2	<p>2. Členské státy mohou omezit použití této kapitoly na uprchlíky, jejichž rodinné vztahy existovaly již před jejich vstupem.</p>
§ 42d odst. 1	(1) Žádost o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia na území ^{9f)} je oprávněn podat na zastupitelském úřadu cizinec, pokud na území hodlá pobývat přechodně po dobu delší než 3 měsíce a jde-li o studium podle § 64. Na území je oprávněn žádost podat ministerstvu	32016L0801	Čl. 3 bod 21	<p>21) „povolením“ povolení k pobytu nebo, pokud tak stanoví vnitrostátní právní předpisy dotčeného členského státu, dlouhodobé vízum vydané pro účely této směrnice;</p>

^{9f)} Směrnice Evropského Parlamentu a Rady (EU) 2016/801 ze dne 11. května 2016 o podmínkách vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí za účelem výzkumu, studia, stáže, dobrovolnické služby, programů výměnných pobytů žáků či vzdělávacích projektů a činnosti au-pair.

	<p>držitel víza k pobytu nad 90 dnů nebo povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia vydaného jiným členským státem Evropské unie, držitel povolení k dlouhodobému pobytu vydaného k pobytu na území za jiným účelem nebo držitel víza k pobytu nad 90 dnů. Žádost nelze na území ministerstvu podat, pokud cizinec na území pobývá na vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území nebo na povolení k dlouhodobému pobytu za účelem strpění pobytu na území; to neplatí, jde-li o cizince, který na území pobýval na vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu podle § 33 odst. 1 písm. a) až c) nebo § 33 odst. 3 a následně na území pobývá na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem strpění pobytu vydaného podle § 43, pobývá-li na území nepřetržitě po dobu nejméně 3 let. Žádost dále nelze na území ministerstvu podat, pokud cizinec na území pobývá na vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem sezónního zaměstnání.</p>		<p>Čl. 2 odst. 2 písm. b)</p> <p>Čl. 3 bod 3)</p> <p>Čl. 3 bod 4)</p>	<p>b) jejichž vyhoštění je odloženo ze skutkových nebo právních důvodů;</p> <p>3) „studentem“ státní příslušník třetí země přijatý ke studiu na vysokoškolské instituci a přijatý na území členského státu, aby se věnoval jako své hlavní činnosti řádnému studiu vedoucímu k dosažení vysokoškolské kvalifikace uznané daným členským státem, včetně diplomů, vysvědčení nebo doktorátů získaných na vysokoškolské instituci, což může zahrnovat přípravný kurz předcházející takovému vzdělávání v souladu s vnitrostátními právními předpisy daného členského státu nebo povinnou stáž;</p> <p>4) „žákem“ státní příslušník třetí země přijatý na území členského státu za účelem účasti v uznaném celostátním či regionálním programu středoškolského vzdělávání odpovídajícím úrovni 2 nebo 3 Mezinárodní standardní klasifikace vzdělání, a to v</p>
--	--	--	---	---

			<p>rámci programu výměnných pobytů žáků nebo vzdělávacího projektu organizovaného vzdělávací institucí v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo správní praxí daného členského státu;</p>
	Čl. 3 bod 5)	5) „stážistou“ státní příslušník třetí země, který je držitelem vysokoškolského titulu nebo studuje ve třetí zemi v programu zakončeném vysokoškolským titulem a byl přijat na území členského státu do programu stáže za účelem získání znalostí, praxe a zkušeností v profesním prostředí;	
	Čl. 3 bod 6)	6) „dobrovolníkem“ státní příslušník třetí země přijatý na území členského státu za účelem účasti na programu dobrovolnické služby;	
	Čl. 3 bod 7)	7) „programem dobrovolnické služby“ program praktických činností solidarity založený na programu, který je jako takový uznán dotčeným členským státem nebo Unií, a sledující cíle obecného zájmu pro neziskové účely, v jehož rámci je činnost vykonávána bez odměny, s výjimkou náhrad výdajů nebo kapesného;	
	Čl. 7 odst. 4	4. Žádost se podává a posuzuje mimo území členského státu, v němž státní příslušník třetí země žádá o přijetí, nebo na území tohoto členského státu, pokud zde státní příslušník třetí země již pobývá jako držitel platného povolení k pobytu nebo dlouhodobého víza.	<p>Odchylně od výše uvedeného může členský stát v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy přijmout podanou žádost, i pokud dotčený státní příslušník třetí země na jeho území oprávněně pobývá, avšak není držitelem platného povolení k pobytu nebo dlouhodobého víza.</p>

		<p>Čl. 7 odst. 5</p>	<p>5. Členské státy určí, zda žádosti o povolení mají být podávány státním příslušníkem třetí země, nebo hostitelským subjektem, nebo zda je může podávat kterýkoli z nich.</p>
		<p>Čl. 31 odst. 1</p>	<p>1. Studenti, kteří jsou držiteli platného povolení vydaného prvním členským státem a vztahuje se na ně program Unie nebo mnohostranný program zahrnující opatření v oblasti mobility nebo dohoda mezi dvěma nebo více vysokoškolskými institucemi, jsou oprávněni vstoupit do jednoho nebo více druhých členských států a pobývat tam po dobu až 360 dnů na členský stát s cílem absolvovat část svého studia ve vysokoškolské instituci za podmínek stanovených v odstavcích 2 až 10.</p> <p>Student, na nějž se nevztahuje program Unie nebo mnohostranný program zahrnující opatření v oblasti mobility ani dohoda mezi dvěma nebo více vysokoškolskými institucemi, podá žádost o povolení ke vstupu a pobytu v druhém členském státě s cílem absolvovat část svého studia ve vysokoškolské instituci v souladu s články 7 a 11.</p>
		<p>Čl. 11 odst. 1</p>	<p>1. Pokud jde o přijetí státního příslušníka třetí země za účelem studia, žadatel kromě splnění obecných podmínek stanovených v článku 7 předloží doklad:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) přijetí státního příslušníka třetí země ke studiu ve vysokoškolské instituci; b) pokud to členský stát vyžaduje, o zaplacení poplatků požadovaných danou vysokoškolskou institucí; c) pokud to členský stát vyžaduje, o dostatečných jazykových znalostech státního příslušníka třetí země pro příslušný studijní program; d) pokud to členský stát

				vyžaduje, o tom, že státní příslušník třetí země bude mít dostatečné prostředky k pokrytí nákladů na studium.
			Čl. 12 odst. 1 písm. a)	a) o tom, že státní příslušník třetí země dosahuje minimální a nepřesahuje maximální věkovou hranici nebo úroveň vzdělání stanovenou dotčeným členským státem;
			Čl. 14 odst. 1	1. Pokud jde o přijetí státního příslušníka třetí země za účelem dobrovolnické služby, žadatel kromě splnění obecných podmínek stanovených v článku 7 předloží:
§ 45 odst. 3	a) ke dni úmrtí nositele oprávnění ke sloučení rodiny pobýval na území nepřetržitě měl na území povolen pobyt po dobu nejméně 2 let; podmínka nepřetržitě délky pobytu neplatí, pokud cizinec v důsledku uzavření sňatku s nositelem oprávnění ke sloučení rodiny pozbyl státní občanství České republiky, nebo	32003L0086	Čl. 15 odst. 3	3. V případě ovdovění, rozvodu, rozluky nebo úmrtí nejbližších příbuzných v přímé vzestupné nebo sestupné linii může být samostatné povolení k pobytu vydáno na základě žádosti, pokud se vyžaduje, osobám, které na území vstoupily z důvodu sloučení rodiny. Členské státy stanoví předpisy zajišťující udělení samostatného povolení k pobytu v případě obzvláště obtížných okolností.
§ 45 odst. 4	(4) Cizinec, který vstoupil na území za účelem společného soužití rodiny podle § 42a a je držitelem povolení k dlouhodobému pobytu za tímto účelem, je oprávněn požádat o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za jiným účelem v případě rozvodu s nositelem oprávnění ke sloučení rodiny, pobýval li ke dni rozvodu na území nepřetržitě po dobu nejméně 2 let a manželství trvalo nejméně 5 let; podmínka nepřetržitě pobytu a doby trvání manželství pokud měl ke dni rozvodu na území povolen pobyt po dobu nejméně 3 let; podmínka délky pobytu neplatí, pokud tento cizinec v důsledku uzavření sňatku s nositelem oprávnění ke sloučení rodiny pozbyl státní občanství České republiky.	32003L0086	Čl. 15 odst. 3	3. V případě ovdovění, rozvodu, rozluky nebo úmrtí nejbližších příbuzných v přímé vzestupné nebo sestupné linii může být samostatné povolení k pobytu vydáno na základě žádosti, pokud se vyžaduje, osobám, které na území vstoupily z důvodu sloučení rodiny. Členské státy stanoví předpisy zajišťující udělení samostatného povolení k pobytu v případě obzvláště obtížných okolností.
§ 48 odst. 1	(1) Pro účely pojištění podle zákona o veřejném zdravotním pojištění se za cizince, kterému bylo uděleno oprávnění k pobytu za účelem poskytnutí dočasné ochrany na území podle zákona o dočasné ochraně cizinců (dále jen „cizinec požívající dočasné ochrany“), považuje cizinec,	32004L0081	Čl. 7	Článek 7 Zacházení před vydáním povolení k pobytu 1. Členské státy zajistí, aby dotyčným státním příslušníkům třetích zemí, kteří nemají

	<p>a) kterému bylo uděleno vízum podle § 33 odst. 1 písm. a) nebo b), § 33 odst. 3 věty první nebo ze stejných důvodů vydáno povolení k dlouhodobému pobytu za účelem strpění pobytu na území nebo jde-li o cizince uvedeného v § 43 odst. 2,</p> <p>b) který je uveden v § 42e odst. 1, a to za podmínek a ve lhůtě podle § 42e odst. 2,</p> <p>c) který podal žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem ochrany na území, nebo</p> <p>d) kterému bylo povolení k dlouhodobému pobytu za účelem ochrany na území vydáno.</p>			<p>dostatečné prostředky, byly zaručeny životní podmínky schopné zajistit jejich výživu a přístup k naléhavé léčebné péči. Dbají na zajištění zvláštních potřeb těch nejzranitelnějších osob, zejména psychologické pomoci, je-li jí třeba a stanoví-li tak vnitrostátní právo.</p>
§ 50 odst. 5	<p>(5) Při ukončení pobytu občanu Evropské unie^{1b)} nebo jeho rodinnému příslušníkovi se stanoví doba setrvání na výjezdni příkaz minimálně na 30 dnů. Podmínka stanovení minimální doby setrvání neplatí, pokud je důvodné nebezpečí, že by cizinec mohl při svém setrvání na území ohrozit bezpečnost státu, závažným způsobem narušit veřejný pořádek nebo je zjištěno, že trpí nemocí uvedenou v požadavcích opatření před zavlečením infekčního onemocnění.</p>	32004L0038	Čl. 30 odst. 3	<p>3. V oznámení rozhodnutí je uveden soud nebo správní orgán, u kterého může dotyčná osoba podat opravný prostředek, lhůta k jeho podání a popřípadě lhůta, kterou má osoba na opuštění území členského státu. S výjimkou odůvodněných naléhavých případů nesmí být lhůta na opuštění území kratší než jeden měsíc ode dne oznámení.</p>
§ 50a odst. 3	<p>(3) Policie v rozhodnutí podle odstavců 1 a 2 stanoví dobu k vycestování z území nebo z území členských států Evropské unie, s výjimkou Irska, a dále území Islandské republiky, Lichtenštejnského království, Norského království a Švýcarské konfederace, a to v rozmezí 7 až 60 30 dní. Pokud by měla doba k vycestování začít běžet v době trvání zajištění cizince, začíná tato doba běžet ode dne ukončení zajištění. Pokud je v průběhu doby k vycestování cizinec zajištěn, běh této doby se zajištěním přerušuje. Požádá-li cizinec během doby k vycestování o stanovení nové doby k vycestování zejména z důvodů podle § 174a odst. 2, policie, pokud shledá důvody pro stanovení nové doby k vycestování, vydá nové rozhodnutí podle § 101 správního řádu, ve kterém stanoví novou dobu k vycestování s ohledem na délku trvání uváděných důvodů; odvolání nemá odkladný účinek. Novou dobu k opuštění území lze stanovit nejdéle na 180 dnů.</p>	32008L0115	Čl. 7 odst. 1	<p>1. V rozhodnutí o navrácení se poskytuje přiměřená lhůta k dobrovolnému opuštění území v délce od sedmi do třiceti dnů, aniž jsou dotčeny výjimky uvedené v odstavcích 2 a 4. Členské státy mohou ve svých vnitrostátních právních předpisech stanovit, že se tato lhůta poskytuje pouze na žádost dotčeného státního příslušníka třetí země. V takovém případě členské státy uvědomí dotčené státní příslušníky třetí země o možnosti podání takové žádosti.</p> <p>Lhůta uvedená v prvním pododstavci nevylučuje možnost, aby dotčení státní příslušníci třetí země opustili území dříve.</p> <p>2. Je-li to nutné, prodlouží členské státy lhůtu k dobrovolnému opuštění území o přiměřenou dobu s ohledem na konkrétní okolnosti jednotlivých případů, jako jsou</p>
		32008L0115	Čl. 7 odst. 2	

			délka pobytu, přítomnost školou povinných dětí a existence jiných rodinných a společenských vazeb.
§ 50b odst. 1	(1) Rozhodnutí o povinnosti opustit území policie vydá občanu Evropské unie, který na území nehodlá pobývat déle než 30 dnů, a je důvodné nebezpečí, že by mohl ohrozit bezpečnost státu nebo závažným způsobem narušit veřejný pořádek.	32004L0038	Čl. 27 1. S výhradou této kapitoly smějí členské státy omezit svobodu pohybu a pobytu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků bez ohledu na státní příslušnost z důvodů veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti nebo veřejného zdraví. Tyto důvody nesmějí být uplatňovány k hospodářským účelům. 2. Opatření přijatá z důvodů veřejného pořádku nebo veřejné bezpečnosti musí být v souladu se zásadou přiměřenosti a musí být založena výlučně na osobním chování dotyčné osoby. Předchozí odsouzení pro trestný čin samo o sobě přijetí takových opatření neodůvodňuje. Osobní chování dotyčného jednotlivce musí představovat skutečné, aktuální a dostatečně závažné ohrožení některého ze základních zájmů společnosti. Odůvodnění, která přímo nesouvisí s dotyčnou osobou nebo souvisejí s generální prevencí, nejsou přípustná. 3. Ke zjištění, zda dotyčná osoba představuje ohrožení veřejného pořádku nebo veřejné bezpečnosti, může hostitelský členský stát, považuje-li to za nezbytné, při vydávání osvědčení o registraci, nebo nemá-li systém registrace, do tří měsíců od příjezdu dotyčné osoby na jeho území nebo od ohlášení její přítomnosti na jeho území ve smyslu čl. 5 odst. 5 nebo při vystavování pobytové karty požádat členský stát původu nebo v případě potřeby jiné členské státy o poskytnutí informací o případných minulých policejních záznamech o dotyčné osobě. Tato šetření nesmějí být prováděna systematicky.

			<p>Konzultovaný členský stát odpoví do dvou měsíců.</p> <p>4. Členský stát, který vydal cestovní pas nebo průkaz totožnosti, umožní držiteli dokladu, který byl z jiného členského státu vyhoštěn z důvodu veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti nebo veřejného zdraví, opětovný vstup na své území bez jakýchkoliv formalit, a to i když doklad pozbyl platnosti nebo státní příslušnost držitele je sporná.</p>
			<p>Čl. 30</p> <p>1. Rozhodnutí přijatá podle čl. 27 odst. 1 se dotyčným osobám oznamují písemně a takovým způsobem, aby mohly porozumět jejich obsahu a jejich důsledkům pro svou osobu.</p> <p>2. Není-li to v rozporu se zájmy bezpečnosti státu, jsou dotyčné osoby přesně a úplně informovány o důvodech veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti nebo veřejného zdraví, na nichž jsou založena rozhodnutí přijatá v jejich případě.</p> <p>3. V oznámení rozhodnutí je uveden soud nebo správní orgán, u kterého může dotyčná osoba podat opravný prostředek, lhůta k jeho podání a popřípadě lhůta, kterou má osoba na opuštění území členského státu. S výjimkou odůvodněných naléhavých případů nesmí být lhůta na opuštění území kratší než jeden měsíc ode dne oznámení.</p>
§ 50b odst. 2	(2) Policie v rozhodnutí podle odstavce 1 stanoví dobu k vycestování, a to nejdéle na 30 dnů.	32004L0038	<p>Čl. 27</p> <p>1. S výhradou této kapitoly smějí členské státy omezit svobodu pohybu a pobytu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků bez ohledu na státní příslušnost z důvodů veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti nebo veřejného zdraví. Tyto důvody nesmějí být uplatňovány k hospodářským účelům.</p>

			<p>2. Opatření přijatá z důvodů veřejného pořádku nebo veřejné bezpečnosti musí být v souladu se zásadou přiměřenosti a musí být založena výlučně na osobním chování dotyčné osoby. Předchozí odsouzení pro trestný čin samo o sobě přijetí takových opatření neodůvodňuje. Osobní chování dotyčného jednotlivce musí představovat skutečné, aktuální a dostatečně závažné ohrožení některého ze základních zájmů společnosti. Odůvodnění, která přímo nesouvisí s dotyčnou osobou nebo souvisejí s generální prevencí, nejsou přípustná.</p> <p>3. Ke zjištění, zda dotyčná osoba představuje ohrožení veřejného pořádku nebo veřejné bezpečnosti, může hostitelský členský stát, považuje-li to za nezbytné, při vydávání osvědčení o registraci, nebo nemá-li systém registrace, do tří měsíců od příjezdu dotyčné osoby na jeho území nebo od ohlášení její přítomnosti na jeho území ve smyslu čl. 5 odst. 5 nebo při vystavování pobytové karty požádat členský stát původu nebo v případě potřeby jiné členské státy o poskytnutí informací o případných minulých policejních záznamech o dotyčné osobě. Tato šetření nesmějí být prováděna systematicky. Konzultovaný členský stát odpoví do dvou měsíců.</p> <p>4. Členský stát, který vydal cestovní pas nebo průkaz totožnosti, umožní držiteli dokladu, který byl z jiného členského státu vyhoštěn z důvodu veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti nebo veřejného zdraví, opětovný vstup na své území bez jakýchkoliv formalit, a to i když doklad pozbyl platnosti nebo státní příslušnost držitele je sporná.</p>
--	--	--	--

			Čl. 30	<p>1. Rozhodnutí přijatá podle čl. 27 odst. 1 se dotyčným osobám oznamují písemně a takovým způsobem, aby mohly porozumět jejich obsahu a jejich důsledkům pro svou osobu.</p> <p>2. Není-li to v rozporu se zájmy bezpečnosti státu, jsou dotyčné osoby přesně a úplně informovány o důvodech veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti nebo veřejného zdraví, na nichž jsou založena rozhodnutí přijatá v jejich případě.</p> <p>3. V oznámení rozhodnutí je uveden soud nebo správní orgán, u kterého může dotyčná osoba podat opravný prostředek, lhůta k jeho podání a popřípadě lhůta, kterou má osoba na opuštění území členského státu. S výjimkou odůvodněných naléhavých případů nesmí být lhůta na opuštění území kratší než jeden měsíc ode dne oznámení.</p>
§ 50b odst. 3	(3) V řízení o povinnosti opustit území je vydání rozhodnutí prvním úkonem v řízení.	32004L0038	Čl. 27	<p>1. S výhradou této kapitoly smějí členské státy omezit svobodu pohybu a pobytu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků bez ohledu na státní příslušnost z důvodů veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti nebo veřejného zdraví. Tyto důvody nesmějí být uplatňovány k hospodářským účelům.</p> <p>2. Opatření přijatá z důvodů veřejného pořádku nebo veřejné bezpečnosti musí být v souladu se zásadou přiměřenosti a musí být založena výlučně na osobním chování dotyčné osoby. Předchozí odsouzení pro trestný čin samo o sobě přijetí takových opatření neodůvodňuje. Osobní chování dotyčného jednotlivce musí představovat skutečné, aktuální a dostatečně závažné ohrožení některého ze základních zájmů společnosti. Odůvodnění, která přímo</p>

			<p>nesouvisí s dotyčnou osobou nebo souvisejí s generální prevencí, nejsou přípustná.</p> <p>3. Ke zjištění, zda dotyčná osoba představuje ohrožení veřejného pořádku nebo veřejné bezpečnosti, může hostitelský členský stát, považuje-li to za nezbytné, při vydávání osvědčení o registraci, nebo nemá-li systém registrace, do tří měsíců od příjezdu dotyčné osoby na jeho území nebo od ohlášení její přítomnosti na jeho území ve smyslu čl. 5 odst. 5 nebo při vystavování pobytové karty požádat členský stát původu nebo v případě potřeby jiné členské státy o poskytnutí informací o případných minulých policejních záznamech o dotyčné osobě. Tato šetření nesmějí být prováděna systematicky. Konzultovaný členský stát odpoví do dvou měsíců.</p> <p>4. Členský stát, který vydal cestovní pas nebo průkaz totožnosti, umožní držiteli dokladu, který byl z jiného členského státu vyhoštěn z důvodu veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti nebo veřejného zdraví, opětovný vstup na své území bez jakýchkoliv formalit, a to i když doklad pozbyl platnosti nebo státní příslušnost držitele je sporná.</p>
		Čl. 30	<p>1. Rozhodnutí přijatá podle čl. 27 odst. 1 se dotyčným osobám oznamují písemně a takovým způsobem, aby mohly porozumět jejich obsahu a jejich důsledkům pro svou osobu.</p> <p>2. Není-li to v rozporu se zájmy bezpečnosti státu, jsou dotyčné osoby přesně a úplně informovány o důvodech veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti nebo veřejného zdraví, na nichž jsou založena rozhodnutí přijatá v jejich případě.</p>

				3. V oznámení rozhodnutí je uveden soud nebo správní orgán, u kterého může dotyčná osoba podat opravný prostředek, lhůta k jeho podání a popřípadě lhůta, kterou má osoba na opuštění území členského státu. S výjimkou odůvodněných naléhavých případů nesmí být lhůta na opuštění území kratší než jeden měsíc ode dne oznámení.
§ 104 odst. 1	(1) Letecký dopravce nesmí z území státu, který není smluvním státem, na území dopravit cizince, který nemá cestovní doklad, platné cestovní povolení, pokud je povinen jej podle přímo použitelného předpisu Evropské unie⁵⁸⁾ mít, nebo vízum, je-li vzhledem k účelu a cíli cesty potřebné nebo je-li podmínkou pobytu v tranzitním prostoru mezinárodního letiště na území.	32018R1240	Čl. 45 odst. 5	5. Dopravci uvedení v odstavci 1 tohoto článku podléhají sankcím stanoveným podle čl. 26 odst. 2 Úmluvy k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 mezi vládami států Hospodářské unie Beneluxu, Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích (dále jen „úmluva k provedení Schengenské dohody“) a článku 4 směrnice Rady 2001/51/ES (40), pokud přepravují státní příslušníky třetích zemí, kteří, ačkoli se na ně vztahuje povinnost mít cestovní povolení, držitelé platného cestovního povolení nejsou.
§ 104 odst. 6	(6) Povinnosti dopravce uvedené v odstavcích 1 a 3 až 5 se vztahují rovněž na velitele letadla na vnějším letu ^{3b)} jiném než prováděném provozovatelem obchodní letecké dopravy, s výjimkou povinnosti dodržovat zákaz dopravit na území cizince, který nemá platné cestovní povolení.	32018R1240	Čl. 45 odst. 5	5. Dopravci uvedení v odstavci 1 tohoto článku podléhají sankcím stanoveným podle čl. 26 odst. 2 Úmluvy k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 mezi vládami států Hospodářské unie Beneluxu, Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích (dále jen „úmluva k provedení Schengenské dohody“) a článku 4 směrnice Rady 2001/51/ES (40), pokud přepravují státní příslušníky třetích zemí, kteří, ačkoli se na ně vztahuje povinnost mít cestovní povolení, držitelé platného cestovního povolení nejsou.

<p>§ 117a odst. 3 písm. a) a b)</p>	<p>(3) Průkaz o povolení k pobytu obsahuje údaje stanovené přímo použitelným právním předpisem Evropských společenství předpisem Evropské unie 40) a dále</p> <p>a) v případě povolení k dlouhodobému pobytu</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. druh a účel pobytu, 2. rodné číslo, 3. záznam o omezení svéprávnosti, 4. záznam podle § 117b odst. 4, 5. záznam podle § 42i odst. 7, 6. záznam podle § 117b odst. 1, 7. digitální zpracování podpisu cizince, 8. záznam podle § 117b odst. 5, 9. záznam podle § 117b odst. 6, 10. záznam podle § 117b odst. 7, 11. záznam podle § 117b odst. 8, <p>b) v případě povolení k trvalému pobytu</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. druh pobytu, 2. 1 rodné číslo, 3. 2. místo hlášeného pobytu na území, 4. 3. záznam o omezení svéprávnosti, 5. 4. záznam podle § 84, 6. 5. záznam podle § 117b odst. 1, 7. 6. záznam podle § 117b odst. 2, 8. 7. digitální zpracování podpisu cizince. 	<p>32017R1954</p>	<p>Příloha a) bod 10</p>	<p>Druh povolení: přesný druh povolení k pobytu, které členský stát vydává státnímu příslušníkovi třetí země. Povolení k pobytu pro rodinného příslušníka občana Evropské unie, který nevykonal právo volného pohybu, musí obsahovat údaj „rodinný příslušník“. V případě oprávněných osob podle čl. 3 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES (2) mohou členské státy uvést „oprávněná osoba podle čl. 3 odst. 2 směrnice 2004/38/ES“.</p>
<p>§ 118 odst. 3</p>	<p>(3) Doba k vycestování se stanoví v rozmezí 7 až 60 30 dnů. Je-li rozhodnutí o správním vyhoštění vydáno podle § 119 odst. 1 písm. a), je policie oprávněna stanovit dobu k vycestování kratší než 7 dní. Pokud by podle rozhodnutí o správním vyhoštění měla doba k vycestování začít běžet v době trvání zajištění cizince, začíná tato doba běžet ode dne ukončení zajištění. Pokud v průběhu doby k vycestování je cizinec zajištěn, běh této doby se zajištěním přerušuje. Požádá-li cizinec během doby k vycestování o stanovení nové doby k vycestování zejména z důvodů podle § 174a odst. 2, policie, pokud shledá důvody pro stanovení nové doby k vycestování, vydá nové rozhodnutí podle § 101 správního řádu, ve kterém stanoví novou dobu k vycestování s ohledem na délku trvání uváděných důvodů; odvolání nemá odkladný účinek. Novou dobu k vycestování lze stanovit nejdéle na 180 dnů.</p>	<p>32008L0115</p>	<p>Čl. 7 odst. 1</p>	<p>1. V rozhodnutí o navrácení se poskytuje přiměřená lhůta k dobrovolnému opuštění území v délce od sedmi do třiceti dnů, aniž jsou dotčeny výjimky uvedené v odstavcích 2 a 4. Členské státy mohou ve svých vnitrostátních právních předpisech stanovit, že se tato lhůta poskytuje pouze na žádost dotčeného státního příslušníka třetí země. V takovém případě členské státy uvědomí dotčené státní příslušníky třetí země o možnosti podání takové žádosti.</p> <p>Lhůta uvedená v prvním pododstavci nevyklučuje možnost, aby dotčení státní příslušníci třetí země opustili území dříve.</p> <p>Je-li to nutné, prodlouží členské státy lhůtu k</p>

				dobrovolnému opuštění území o přiměřenou dobu s ohledem na konkrétní okolnosti jednotlivých případů, jako jsou délka pobytu, přítomnost školou povinných dětí a existence jiných rodinných a společenských vazeb.
§ 122 odst. 9	(9) Policie může z moci úřední na základě důvodných vlastních poznatků vydat nové rozhodnutí^(5d), kterým zruší platnost rozhodnutí o správním vyhoštění nebo zkrátí platnost délky zákazu vstupu.	32008L0155	Čl. 11 odst. 3, třetí pododstavec Čl. 11 odst. 3, čtvrtý pododstavec	Členské státy mohou v individuálních případech z humanitárních důvodů upustit od vydání zákazu vstupu nebo tento zákaz zrušit či pozastavit. Členské státy mohou v individuálních případech nebo v určitých kategoriích případů zrušit či pozastavit zákaz vstupu z jiných důvodů.
§ 129a odst. 3	(3) Cizinec je oprávněn kdykoli po nabytí právní moci rozhodnutí o zajištění nebo rozhodnutí o prodloužení doby zajištění podat žádost o propuštění ze zařízení. Cizinec je oprávněn žádost o propuštění ze zařízení opakovat, neuvede-li v ní jiné důvody, až po uplynutí 30 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o nepropuštění ze zařízení.	32008L0115	Čl. 15 odst. 3	V každém případě je zajištění přezkoumáváno v přiměřených časových odstupech na žádost dotčeného státního příslušníka třetí země nebo z moci úřední. V případě dlouhodobého zajištění podléhá tento přezkum soudnímu dohledu.
§ 163 odst. 2 písm. i)	i) působí jako národní jednotka ETIAS⁽⁵⁸⁾.	32018R1240	Čl. 8 odst. 1	1. Každý členský stát určí příslušný orgán jakožto národní jednotku ETIAS.
§ 171 odst. 1 písm. c)	c) rozhodnutí o zamítnutí žádosti o cestovní povolení, prohlášení cestovního povolení za neplatné a zrušení cestovního povolení a rozhodnutí o žádosti o nové posouzení důvodů podle § 180i; to neplatí, jde-li o rozhodnutí o žádosti o nové posouzení důvodů zamítnutí žádosti o cestovní povolení podané cizincem, který je rodinným příslušníkem občana Evropské unie podle § 15a,	32018R1240	Čl. 37 odst. 3 Čl. 24 odst. 6 písm. b) Čl. 40 odst. 3	3. Žadatelé, jejichž žádost o cestovní povolení byla zamítnuta, mají právo na podání opravného prostředku. Řízení o opravném prostředku se provede v členském státě, který přijal rozhodnutí o žádosti, a v souladu s jeho vnitrostátním právem. Národní jednotka ETIAS příslušného členského státu poskytne žadatelům informace týkající se řízení o opravném prostředku. Tyto informace se poskytují v jednom z úředních jazyků zemí uvedených v příloze II nařízení (ES) č. 539/2001, jichž je žadatel státním příslušníkem. b) opravný prostředek podle čl. 37 odst. 3 se podává v souladu se směrnicí 2004/38/ES; 3. Osoba, jejíž cestovní

				<p>povolení bylo prohlášeno za neplatné, má právo na podání opravného prostředku. Řízení o opravném prostředku se vede v členském státě, který přijal rozhodnutí o prohlášení cestovního povolení za neplatné, a v souladu s vnitrostátním právem tohoto členského státu. Národní jednotka ETIAS příslušného členského státu poskytne žadatelům informace týkající se řízení o opravném prostředku. Tyto informace se poskytují v jednom z úředních jazyků zemí uvedených v příloze II nařízení (ES) č. 539/2001, jichž je žadatel státním příslušníkem.</p>
			Čl. 41 odst. 7	<p>7. Žadatel, jehož cestovní povolení bylo zrušeno, má právo na podání opravného prostředku. Řízení o opravném prostředku se vede v členském státě, který přijal rozhodnutí o zrušení, a v souladu s vnitrostátním právem tohoto členského státu. Národní jednotka ETIAS příslušného členského státu poskytne žadatelům informace týkající se řízení o opravném prostředku. Tyto informace se poskytují v jednom z úředních jazyků zemí uvedených v příloze II nařízení (ES) č. 539/2001, jichž je žadatel státním příslušníkem.</p>
§ 180c odst. 2	<p>(2) Pro účely sloučení rodiny podle tohoto zákona se nezletilým azylantem rozumí cizinec, který v době podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany podle zákona o azylu byl mladší 18 let, a kterému byl udělen azyl a zároveň byla žádost o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny podle § 42a odst. 1 písm. h) podána do 3 měsíců ode dne, kdy byl tomuto cizinci udělen azyl.</p>	32003L0086	<p>Čl. 10 odst. 3 písm. a)</p> <p>Čl. 10 odst. 3 písm. b)</p>	<p>3. Je-li uprchlíkem nezletilé dítě bez doprovodu, členské státy:</p> <p>a) povolí vstup a pobyt za účelem sloučení rodiny jeho nejbližším příbuzným v přímé vzestupné linii, aniž se použijí podmínky stanovené v čl. 4 odst. 2 písm. a);</p> <p>b) mohou povolit vstup a pobyt za účelem sloučení rodiny jeho poručníkovvi nebo každému jinému rodinnému příslušníkovvi, pokud uprchlík nemá příbuzné v přímé</p>

			<p>vzestupné linii nebo pokud tyto příbuzné není možno zjistit.</p> <p>Čl. 2 písm. f) f) „nezletilými osobami bez doprovodu“ státní příslušníci třetí země nebo osoby bez státní příslušnosti mladší 18 let, jež vstupují na území členských států bez doprovodu dospělé osoby, která za ně podle práva nebo zvyklostí odpovídá, a to po dobu, po kterou se skutečně nenacházejí v péči takové osoby; tato definice zahrnuje i nezletilé osoby, jež jsou ponechány bez doprovodu po vstupu na území členských států.</p>	
§ 1801	<p>(1) Cizinec je oprávněn požádat o nové posouzení důvodů zamítnutí žádosti o cestovní povolení, prohlášení cestovního povolení za neplatné nebo zrušení cestovního povolení.</p> <p>(2) Žádost o nové posouzení důvodů podle odstavce 1 podává cizinec národní jednotce ETIAS⁵⁸⁾ prostřednictvím dálkového přístupu vyplněním elektronického formuláře s využitím internetové aplikace ve lhůtě do 15 dnů ode dne doručení oznámení o zamítnutí cestovního povolení, prohlášení cestovního povolení za neplatné nebo zrušení cestovního povolení.</p> <p>(3) Žádost o nové posouzení důvodů podle odstavce 1 musí obsahovat údaje o tom, kdo ji podává, a to jméno, příjmení, datum narození, státní příslušnost a číslo cestovního dokladu, a dále e-mailovou adresu, kterou žadatel uvedl ve formuláři žádosti o cestovní povolení, číslo žádosti o cestovní povolení a uvedení toho, v čem je spatřován rozpor nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo; pokud formulář této žádosti vyplnila jiná osoba než cizinec, o jehož cestovním povolení se jedná, musí žádost obsahovat dále jméno, příjmení, datum narození a státní příslušnost této osoby.</p> <p>(4) Pokud tím národní jednotka</p>	32018R1240	<p>Čl. 37 odst. 3</p> <p>Čl. 24 odst. 6 písm. b)</p> <p>Čl. 40 odst. 3</p>	<p>3. Žadatelé, jejichž žádost o cestovní povolení byla zamítnuta, mají právo na podání opravného prostředku. Řízení o opravném prostředku se provede v členském státě, který přijal rozhodnutí o žádosti, a v souladu s jeho vnitrostátním právem. Národní jednotka ETIAS příslušného členského státu poskytne žadatelům informace týkající se řízení o opravném prostředku. Tyto informace se poskytují v jednom z úředních jazyků zemí uvedených v příloze II nařízení (ES) č. 539/2001, jichž je žadatel státním příslušníkem.</p> <p>b) opravný prostředek podle čl. 37 odst. 3 se podává v souladu se směrnicí 2004/38/ES;</p> <p>3. Osoba, jejíž cestovní povolení bylo prohlášeno za neplatné, má právo na podání opravného prostředku. Řízení o opravném prostředku se vede v členském státě, který přijal rozhodnutí o prohlášení cestovního povolení za neplatné, a v souladu s vnitrostátním právem tohoto členského státu. Národní jednotka ETIAS příslušného členského státu poskytne žadatelům informace týkající se řízení o opravném prostředku. Tyto informace se</p>

	<p>ETIAS plně vyhoví žádosti podle odstavce 1, rozhodnutí o</p> <p>a) zamítnutí žádosti o cestovní povolení zruší nebo změni a vydá cizinci cestovní povolení, nebo</p> <p>b) prohlášení cestovního povolení za neplatné nebo rozhodnutí o zrušení cestovního povolení zruší nebo změni.</p> <p>(5) Nepostupuje-li národní jednotka ETIAS podle odstavce 4, postoupí žádost podle odstavce 1 ve lhůtě 5 pracovních dnů ode dne jejího doručení ministerstvu, které žádost o nové posouzení důvodů podle odstavce 1 posoudí.</p>		<p>Čl. 41 odst. 7</p>	<p>poskytují v jednom z úředních jazyků zemí uvedených v příloze II nařízení (ES) č. 539/2001, jichž je žadatel státním příslušníkem.</p> <p>7. Žadatel, jehož cestovní povolení bylo zrušeno, má právo na podání opravného prostředku. Řízení o opravném prostředku se vede v členském státě, který přijal rozhodnutí o zrušení, a v souladu s vnitrostátním právem tohoto členského státu. Národní jednotka ETIAS příslušného členského státu poskytne žadatelům informace týkající se řízení o opravném prostředku. Tyto informace se poskytují v jednom z úředních jazyků zemí uvedených v příloze II nařízení (ES) č. 539/2001, jichž je žadatel státním příslušníkem.</p>
<p>§ 180m</p>	<p>(1) Je-li v řízení o žádosti o nové posouzení důvodů podle § 180l odst. 1 správním orgánu doručeno podání, které nemá náležitosti stanovené zákonem, není doručeno příslušnému orgánu předepsaným způsobem a v předepsané formě, je nesrozumitelné, neurčité nebo je učiněno v jiném než stanoveném jazyce, správní orgán se jím nezabývá.</p> <p>(2) V řízení o žádosti o nové posouzení důvodů podle § 180l odst. 1 se jedná v českém jazyce, písemnosti jsou ministerstvem vyhotovovány v českém jazyce nebo v jednom z jazyků zveřejněných ministerstvem způsobem umožňujícím dálkový přístup. Účastníci řízení mohou písemnosti předkládat i v jazyce zveřejněném ministerstvem podle věty první.</p> <p>(3) Ministerstvo zasílá cizinci písemnosti na e-mailovou adresu uvedenou ve formuláři žádosti o cestovní povolení nebo na jinou e-mailovou adresu uvedenou cizincem nebo osobou, která vyplnila formulář podle § 180l odst. 3. Jestliže se písemnost doručovaná na tuto e-mailovou adresu vrátí jako nedoručitelná, považuje se za doručenu dnem, kdy byl učiněn opakovaný neúspěšný pokus o její</p>	<p>32018R1240</p>	<p>Čl. 37 odst. 3</p> <p>Čl. 24 odst. 6 písm. b)</p> <p>Čl. 40 odst. 3</p>	<p>3. Žadatelé, jejichž žádost o cestovní povolení byla zamítnuta, mají právo na podání opravného prostředku. Řízení o opravném prostředku se provede v členském státě, který přijal rozhodnutí o žádosti, a v souladu s jeho vnitrostátním právem. Národní jednotka ETIAS příslušného členského státu poskytne žadatelům informace týkající se řízení o opravném prostředku. Tyto informace se poskytují v jednom z úředních jazyků zemí uvedených v příloze II nařízení (ES) č. 539/2001, jichž je žadatel státním příslušníkem.</p> <p>b) opravný prostředek podle čl. 37 odst. 3 se podává v souladu se směrnicí 2004/38/ES;</p> <p>3. Osoba, jejíž cestovní povolení bylo prohlášeno za neplatné, má právo na podání opravného prostředku. Řízení o opravném prostředku se vede v členském státě, který přijal rozhodnutí o prohlášení cestovního povolení za neplatné, a v souladu s vnitrostátním právem tohoto</p>

	doručení.			členského státu. Národní jednotka ETIAS příslušného členského státu poskytne žadatelům informace týkající se řízení o opravném prostředku. Tyto informace se poskytují v jednom z úředních jazyků zemí uvedených v příloze II nařízení (ES) č. 539/2001, jichž je žadatel státním příslušníkem.
			Čl. 41 odst. 7	7. Žadatel, jehož cestovní povolení bylo zrušeno, má právo na podání opravného prostředku. Řízení o opravném prostředku se vede v členském státě, který přijal rozhodnutí o zrušení, a v souladu s vnitrostátním právem tohoto členského státu. Národní jednotka ETIAS příslušného členského státu poskytne žadatelům informace týkající se řízení o opravném prostředku. Tyto informace se poskytují v jednom z úředních jazyků zemí uvedených v příloze II nařízení (ES) č. 539/2001, jichž je žadatel státním příslušníkem.
§ 180n	<p>(1) Je-li žádost o nové posouzení důvodů podle § 180l odst. 1 podána po uplynutí lhůty uvedené v § 180l odst. 2, ministerstvo se jí nezabývá a vyzoomí žadatele o této skutečnosti.</p> <p>(2) Ministerstvo posuzuje soulad důvodů zamítnutí žádosti o cestovní povolení, prohlášení cestovního povolení za neplatné nebo zrušení cestovního povolení, o kterých rozhodla národní jednotka ETIAS, s důvody stanovenými přímo použitelným předpisem Evropské unie⁵⁸). V rámci nového posuzování souladu důvodů podle věty první je ministerstvo oprávněno vyžádat si od cizince doplňující informace nebo doklady a stanovisko policie; policie vydá stanovisko bezodkladně. Ministerstvo je dále oprávněno vyžádat si od zastupitelského úřadu provedení pohovoru se žadatelem o cestovní povolení.</p> <p>(3) Ministerstvo může rozhodnutí národní jednotky ETIAS potvrdit, zrušit, změnit nebo udělit pokyn národní jednotce ETIAS k vydání cestovního povolení.</p>	32018R1240	Čl. 37 odst. 3	3. Žadatelé, jejichž žádost o cestovní povolení byla zamítnuta, mají právo na podání opravného prostředku. Řízení o opravném prostředku se provede v členském státě, který přijal rozhodnutí o žádosti, a v souladu s jeho vnitrostátním právem. Národní jednotka ETIAS příslušného členského státu poskytne žadatelům informace týkající se řízení o opravném prostředku. Tyto informace se poskytují v jednom z úředních jazyků zemí uvedených v příloze II nařízení (ES) č. 539/2001, jichž je žadatel státním příslušníkem.
			Čl. 24 odst. 6 písm. b)	b) opravný prostředek podle čl. 37 odst. 3 se podává v souladu se směrnici 2004/38/ES;
			Čl. 40 odst. 3	3. Osoba, jejíž cestovní povolení bylo prohlášeno za neplatné, má právo na podání opravného prostředku. Řízení o

	<p>Ministerstvo informuje cizince o výsledku nového posouzení důvodů zamítnutí žádosti o cestovní povolení, prohlášení cestovního povolení za neplatné nebo zrušení cestovního povolení ve lhůtě do 30 dnů ode dne doručení žádosti o nové posouzení.</p> <p>(4) Národní jednotka ETIAS vydá neprodleně na pokyn ministerstva podle odstavce 3 věty první cizinci cestovní povolení.</p>		<p>Čl. 41 odst. 7</p>	<p>opravném prostředku se vede v členském státě, který přijal rozhodnutí o prohlášení cestovního povolení za neplatné, a v souladu s vnitrostátním právem tohoto členského státu. Národní jednotka ETIAS příslušného členského státu poskytne žadatelům informace týkající se řízení o opravném prostředku. Tyto informace se poskytují v jednom z úředních jazyků zemí uvedených v příloze II nařízení (ES) č. 539/2001, jichž je žadatel státním příslušníkem.</p> <p>7. Žadatel, jehož cestovní povolení bylo zrušeno, má právo na podání opravného prostředku. Řízení o opravném prostředku se vede v členském státě, který přijal rozhodnutí o zrušení, a v souladu s vnitrostátním právem tohoto členského státu. Národní jednotka ETIAS příslušného členského státu poskytne žadatelům informace týkající se řízení o opravném prostředku. Tyto informace se poskytují v jednom z úředních jazyků zemí uvedených v příloze II nařízení (ES) č. 539/2001, jichž je žadatel státním příslušníkem.</p>
--	--	--	-----------------------	--

Změna zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů

Navrhovaný právní předpis		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
§ 99 písm. a)	Povolení k zaměstnání nelze vydat cizinci, a) který v České republice požádal o udělení mezinárodní ochrany, a to po dobu 6 měsíců	32013L0033	Čl. 15 odst. 1	1. Členské státy zajistí, aby měli žadatelé do 9 měsíců ode dne podání žádosti o mezinárodní ochranu přístup na trh práce, pokud příslušný

	ode dne poskytnutí údajů k podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany,			orgán nepřijal rozhodnutí v prvním stupni a toto zpoždění není zaviněno žadatelem.
--	--	--	--	--

Účinnost	<p>(1) Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 2021, s výjimkou ustanovení čl. III bodů 4, 12, 69 a 70, bodu 123, jde-li o § 163 odst. 2 písm. i), bodu 138, jde-li o § 168 odst. 6, a bodů 157, 175 a 176, která nabývají účinnosti dnem zprovoznění Evropského systému pro cestovní informace a povolení (ETIAS) stanoveným Evropskou komisí podle čl. 88 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1240.</p> <p>(2) Ministerstvo vnitra vyhlásí sdělením ve Sbírce zákonů den zprovoznění Evropského systému pro cestovní informace a povolení (ETIAS) stanovený Evropskou komisí podle čl. 88 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1240.</p>	32018R1240	Čl. 88 odst. 1	<p>1. Komise stanoví den zprovoznění ETIAS, jakmile jsou splněny tyto podmínky:</p> <p>a) vstoupily v platnost nezbytné změny právních aktů, kterými se zřizují informační systémy EU uvedené v čl. 11 odst. 2, jimiž bude docíleno interoperability s informačním systémem ETIAS;</p> <p>b) vstoupilo v platnost nařízení o agentuře eu-LISA, kterým se této agentuře svěřuje provozní řízení ETIAS;</p> <p>c) vstoupily v platnost nezbytné změny právních aktů, kterými se zřizují informační systémy EU uvedené v čl. 20 odst. 2, na jejichž základě získá přístup do těchto databází ústřední jednotka ETIAS;</p> <p>d) byla přijata opatření uvedená v čl. 15 odst. 5, čl. 17 odst. 3, 5 a 6, čl. 18 odst. 4, čl. 27 odst. 3 a 5, čl. 33 odst. 2 a 3, čl. 36 odst. 3, čl. 38 odst. 3, čl. 39 odst. 2, čl. 45 odst. 3, čl. 46 odst. 4, čl. 48 odst. 4, čl. 59 odst. 4, čl. 73 odst. 3 písm. b), čl. 83 odst. 1, 3 a 4 a čl. 85 odst. 3;</p> <p>e) agentura eu-LISA oznámila úspěšné provedení souhrnného testu ETIAS;</p> <p>f) agentura eu-LISA a ústřední jednotka ETIAS potvrdily, že byla provedena nezbytná technická a právní opatření týkající se shromažďování a předávání údajů uvedených v článku 17 do ústředního systému ETIAS, a oznámily je Komisi;</p> <p>g) členské státy a ústřední jednotka ETIAS oznámily Komisi údaje týkající se jednotlivých orgánů uvedených v čl. 87 odst. 1 a 3.</p>
----------	---	------------	----------------	--

			Čl. 88 odst. 5	5. Členské státy a ústřední jednotka ETIAS začnou používat ETIAS ode dne stanoveného Komisí v souladu s odstavcem 1.
--	--	--	----------------	--

Číslo předpisu EU (kód celex)	Název předpisu EU
32011L0095	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ze dne 13. prosince 2011 o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany (přepřacované znění).
32013L0032	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (přepřacované znění)
32013L0033	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/33/EU ze dne 26. června 2013, kterou se stanoví normy pro přijímání žadatelů o mezinárodní ochranu (přepřacované znění)
32003L0086	Směrnice Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny
32018R1240	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1240 ze dne 12. září 2018, kterým se zřizuje Evropský systém pro cestovní informace a povolení (ETIAS) a kterým se mění nařízení (EU) č. 1077/2011, (EU) č. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 a (EU) 2017/2226
32017R1954	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1954 ze dne 25. října 2017, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1030/2002, kterým se stanoví jednotný vzor povolení k pobytu pro státní příslušníky třetích zemí
32016L0801	Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/801 ze dne 11. května 2016 o podmínkách vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí za účelem výzkumu, studia, stáže, dobrovolnické služby, programů výměnných pobytů žáků či vzdělávacích projektů a činnosti au-pair
32008L0115	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí

32004L0038	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96
32013R0604	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. června 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států
32019R1896	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1896 ze dne 13. listopadu 2019 o Evropské pohraniční a pobřežní stráž a o zrušení nařízení (EU) č. 1052/2013 a (EU) 2016/1624
32003L0109	Směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty
32009L0052	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/52/ES ze dne 18. června 2009 o minimálních normách pro sankce a opatření vůči zaměstnavatelům neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí
32014L0036	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/36/EU ze dne 26. února 2014 o podmínkách vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí za účelem zaměstnání jako sezónní pracovníci
32009L0050	Směrnice Rady 2009/50/ES ze dne 25. května 2009 o podmínkách pro vstup a pobyt státních příslušníků třetích zemí za účelem výkonu zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci
32004L0081	Směrnice Rady 2004/81/ES ze dne 29. dubna 2004 o povolení k pobytu pro státní příslušníky třetích zemí, kteří jsou oběťmi obchodování s lidmi nebo obdrželi pomoc k nedovolenému přistěhovalectví a kteří spolupracují s příslušnými orgány
32014L0066	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/66/EU ze dne 15. května 2014 o podmínkách vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí na základě převedení v rámci společnosti